Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 663
Vineri 2 septembrie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne

Marți 30 august s-au deschis lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne.

Deputații au primit cu puternice aplauze pe conducătorii partidului și statului.

În loja din dreapta a incintei au luat loc tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dalea, Alexandru Birlădeanu.

În loja din stînga incintei au luat loc tovarășii: Ion Gheorghe Maurer, Anton Moisescu, Mihail Ralea, Gheorghe Stoica și ceilalți membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale.

La deschiderea sesiunii au asistat șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București. Au fost de față conducători ai instituțiilor centrale, ai organizațiilor obștești, fruntași în muncă din întreprinderile Capitalei, oameni de știință și cultură, ziariști romîni și corespondenți ai presei străine.

Tovarășul Constantin Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale, a deschis lucrările sesiunii.

Marea Adunare Națională a adoptat în unanimitate ordinea de zi, care cuprinde un singur punct: „Situația internațională și politica externă a Republicii Populare Romîne".

Primit cu puternice aplauze, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale, a prezentat raportul: „Situația internațională și politica externă a Republicii Populare Romîne".

★

Miercuri dimineață au continuat lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne.

S-a trecut la discuția asupra raportului tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej: „Situația internațională și politica externă a Republicii Populare Romîne".

Primit cu vii aplauze a luat cuvîntul tovarășul **Ion Gheorghe Maurer**, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne. Subliniind că actuala dezbatere din cadrul Marii Adunări Naționale în legătură cu situația internațională și politica externă a Republicii Populare Romîne demonstrează avîntul impetuos cu care poporul nostru apără cauza păcii și hotărîrea țării noastre de a milita ca și pînă acum pentru promovarea coexistenței pașnice, tovarășul Ion Gheorghe Maurer a propus în numele Prezidiului Marii Adunări Naționale și a guvernului ca în fruntea delegației romîne la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. să fie desemnat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Propunerea a fost primită de deputații Marii Adunări Naționale cu puternice și îndelungate aplauze.

In continuare au luat cuvîntul la discuții numeroși deputați.

In numele Comisiei de politică externă a Marii Adunări Naționale, deputatul **Mihail Cruceanu**, președintele comisiei, a prezentat apoi proiectul de hotărîre pentru aprobarea de către Marea Adunare Națională a raportului prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej cu privire la situația internațională și politica externă a guvernului Republicii Populare Romîne.

Marea Adunare Națională a aprobat în unanimitate raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Luînd apoi cuvîntul, tovarășul **Ion Gheorghe Maurer** a arătat că avînd în vedere importanța deosebită a sesiunii a 15-a a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, care urmează să dezbată problema dezarmării generale și totale, precum și alte probleme internaționale de importanță deosebită, în ședința comună a Prezidiului Marii Adunări Naționale și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne din 31 august a.c., s-a hotărît să se supună spre aprobare Marii Adunări Naționale, propunerea ca delegația Republicii Populare Romîne la a 15-a sesiune a Organizației Națiunilor Unite să fie condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Intr-o atmosferă de puternic entuziasm, Marea Adunare Națională a adoptat în unanimitate o hotărîre prin care aprobă această propunere.

Tovarășul **Constantin Pîrvulescu** a declarat apoi închise lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale.

Hotărîrile Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

I

Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romîne întrunită în zilele de 30 și 31 august a.c., în sesiune extraordinară, aprobă Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale cu privire la situația internațională și politica externă a guvernului Republicii Populare Romîne.

II

Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romîne hotărăște ca delegația Republicii Populare Romîne la a 15-a sesiune a Organizației Națiunilor Unite să fie condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Calea păcii și a progresului

In zilele de 30 și 31 august au avut loc lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, lucrări care constituie o expresie a hotărîrii R.P.R. de a-și aduce și pe viitor contribuția la triumful principiilor coexistenței pașnice, la înfăptuirea dezarmării generale și totale, la întărirea păcii în lume.

In raportul cu privire la situația internațională și politica externă a Republicii Populare Romîne, rostit în sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat printre altele că Marea Adunare Națională se întrunește la scurtă vreme după cel de-al III-lea Congres al partidului, care a consfințit victoria deplină a socialismului în țara noastră și a marcat intrarea în noua etapă de dezvoltare a țării — etapa desăvîrșirii construcției socialismului. Planul de 6 ani, schița programului de perspectivă oglindesc preocupările pașnice constructive, ale poporului romîn precum și marea lui încredere în viitor, în perspectivele păcii în lume. In curs de 6 ani, poporul romîn va construi o Romînie de două ori mai puternică decît cea de astăzi, iar peste 15 ani, de 26 de ori mai puternică decît cea dinainte de război. Așa cum a subliniat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, acesta este planul de „cuceriri" și de „expansiuni" pe care ni le-am pus în față și pe care-l vom înfăptui cu armele păcii.

La baza politicii externe a statului nostru s-a aflat și se află prietenia și alianța indestructibilă cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări din lagărul socialist. Coeziunea și unitatea lagărului socialist reprezintă chezășia păcii, garanția politicii de pace și securitate internațională.

Pe arena internațională au crescut considerabil și cresc continuu forțele sociale care militează pentru pace și securitate internațională, pentru democrație și progres social. Aceasta este una din trăsăturile cele mai semnificative ale situației internaționale. Un rol deosebit de important în această privință îl are dezvoltarea impetuoasă a forțelor Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări care fac parte din sistemul mondial socialist. Succesele țărilor socialiste în frunte cu U.R.S.S. în toate domeniile de activitate exercită o influență determinantă asupra întregii dezvoltări contemporane, însuflețind pe oamenii muncii, toate popoarele în lupta lor pentru independență, pentru o viață cu adevărat liberă și fericită.

Se năruie zi de zi sistemul perimat al colonialismului; unul după altul, popoarele asuprite de colonialiști își dobîndesc libertatea. Numai în acest an, pe harta lumii au apărut 14 state noi ale continentului african. In America Latină, patrioții cubani conduși de Fidel Castro au rupt și ei lanțurile robiei, și steagul luptei lor pentru independență și progres social își flutură mîndru faldurile.

O serie de state nesocialiste, printre care India, Indonezia, Birmania, Ceylon și altele duc o politică de pace și neparticipare la blocurile militare occidentale. O serie de state din Asia, Africa și America Latină își apără cu îndîrjire independența împotriva imperialismului hrăpăreț, apropiindu-se astfel în mod considerabil de poziția statelor socialiste în problemele războiului și ale păcii și în alte probleme importante ale vieții internaționale. In înseși țările occidentale înhămate la carul războinic al dolarului, oameni politici influenți, muncitorii, partizanii mișcării pentru pace, diferite organizații pentru interzicerea armelor atomice se pronunță tot mai hotărît pentru destindere în relațiile internaționale.

Forțele care luptă pentru pace au crescut atît de mult, încît a fost creată posibilitatea deplină a preîntîmpinării războiului mondial. Această posibilitate se poate transforma în realitate — a subliniat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, nu din cauză că imperialismul și-ar fi schimbat natura și ar fi renunțat la planuri războinice, ci din cauză că raportul de forțe pe arena mondială s-a schimbat în favoarea forțelor păcii, democrației și socialismului și că acest proces se accentuează mereu.

Datorită eforturilor depuse de U.R.S.S. și de celelalte țări ale lagărului socialist, precum și de alte state iubitoare de pace, au fost obținute rezultate pozitive în direcția destinderii în relațiile internaționale.

Cercurile monopoliste cele mai reacționare din S.U.A., adepte ale politicii de pe poziții de forță și ale războiului rece au dezlănțuit însă o ofensivă susținută cu scopul de a anihila roadele eforturilor îndreptate spre destindere și de a înrăutăți climatul internațional.

E cunoscută acțiunea de spionaj întreprinsă de S.U.A. împotriva U.R.S.S. prin trimiterea de avioane-spion, acțiune care a dus la torpilarea întîlnirii șefilor guvernelor celor patru puteri. Aceste acțiuni au fost însoțite de o nouă intensificare a cursei înarmărilor și a măsurilor militariste în cadrul blocului războinic N.A.T.O.

Poporul romîn, alături de toate

(Continuare în pag. 2-a)

Aspect din timpul lucrărilor

Foto: AGERPRES

Pentru recolte mari de grîu în 1961 prin aplicarea agrotehnicii înaintate

Să folosim semințe de grîu de mare productivitate

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn a trasat sarcina ca pînă în 1965 să se producă anual 5.000.000—5.400.000 tone grîu, în condițiile unui an normal, realizîndu-se o recoltă medie de circa 1.800 kg la ha pe întreaga agricultură și de circa 2.500 kg la ha în gospodăriile agricole de stat.

Asemenea producții vor putea fi realizate prin mecanizarea lucrărilor agricole într-un procent cît mai mare, aplicarea îngrășămintelor chimice și organice în cantități sporite, printr-o lucrare rațională a pămîntului și mai cu seamă prin extinderea și generalizarea în producție a soiurilor de grîu de mare productivitate și de calitate superioară, mai timpurii, rezistente la ger și secetă, la boli și dăunători și îndeosebi rezistente la cădere.

Avînd sistemul radicular bogat și bine dezvoltat, aceste soiuri de grîu pot să valorifice din plin fertilitatea pămîntului, dînd — în condițiile unei agrotehnici superioare — sporuri de producție de 500—1.500 kg la ha față de vechile soiuri.

În anul agricol 1959—60 numeroase gospodării agricole de stat și gospodării agricole colective care au folosit soiuri de grîu de mare productivitate au realizat producții nemaiîntîlnite pînă acum în țara noastră. Așa, de pildă, gospodăriile agricole de stat Dragalina „I. L. Caragiale", Andrășești, Budești, Mînăstirea și Urziceni, din regiunea București au realizat producții medii de peste 3000 kg grîu la ha. Deasemenea, gospodaria agricolă de stat Grabăț din regiunea Timișoara a recoltat de pe suprafața de aproape 1.000 ha, în medie, 3.125 kg la ha.

Producții mari de grîu, ca urmare a folosirii semințelor de soi — în complex cu celelalte măsuri agrotehnice — au realizat și alte unități, printre care amintim gospodăriile de stat Piscul Sadovei și Afumați din regiunea Craiova, gospodăriile colective din Cenad, regiunea Timișoara, Mircea Vodă și Miloșești, regiunea București și altele.

În vederea extinderii în cultură a soiurilor de grîu de mare productivitate o importantă cantitate de semințe a fost predată anul acesta la fondul de schimb în bazele de recepție. Recent a apărut o hotărîre a Consiliului de Miniștri care prevede măsuri deosebit de avantajoase pentru unitățile agricole cooperatiste în ceea ce privește schimbul semințelor de grîu, secară și orz.

Întrucît unele unități agricole cooperatiste nu cunosc îndeajuns calitățile grînelor de mare productivitate este necesar ca organele agricole de la regiuni, raioane și comune să ducă în prezent o susținută muncă de lămurire pentru ca acestea să schimbe semințele comune cu semințe din soiuri productive pînă la folosirea integrală a fondului de schimb.

In toate regiunile există la bazele de recepție importante cantități din aceste semințe. Din păcate, acțiunea de schimb însă decurge în mod cu totul nesatisfăcător în regiunile Ploești, R.A.M., Cluj, Stalin, Oradea, Baia Mare și altele. Unele realizări mai bune în această direcție au fost obținute în Constanța, Pitești și București. În celelalte regiuni schimbul este încă la început.

Cu mare încetineală se desfășoară și mișcarea semințelor de la regiunile excedentare către cele deficitare. În afară de Galați și București, care au expediat cantități mai mari de semințe, această operație este mult rămasă în urmă îndeosebi în regiunile Constanța, Timișoara și altele.

Ritmul necorespunzător în care se execută mișcarea semințelor către regiunile deficitare se datorește și faptului că nu peste tot laboratoarele regionale pentru controlul și analiza semințelor au terminat analiza semințelor de soi. Mult rămase în urmă cu această lucrare se găsesc îndeosebi laboratoarele regionale Galați, Pitești, Suceava și Cluj.

Ținînd seama că pînă la începerea semănatului grîului a mai rămas puțină vreme, este necesar ca organele agricole regionale să ia măsuri ca schimbul semințelor să fie terminat în cel mai scurt timp. Pentru o cît mai bună organizare a acestei acțiuni secțiile agricole raionale trebuie să întocmească planul de schimb pe fiecare unitate în parte.

Este știut că spre a obține recolte mari și de bună calitate este necesar ca la semănat să folosim numai semințe curățate și tratate. În acest scop organele agricole au datoria să dea mare atenție și organizării muncii la centrele de curățat și tratat semințele.

Așa după cum s-a subliniat la Consfătuirea pe țară privind cultura grîului, pentru a obține recolte cît mai bogate este necesar ca, pe lîngă folosirea unei semințe din soiuri valoroase și de calitate să aplicăm întregul complex de măsuri agrotehnice cerut de cultura grîului ca: arături adînci, întrebuințarea unor cantități cît mai mari de îngrășăminte chimice și organice, semănatul cu mașina în cele mai bune condiții, fără greșuri, și la adîncimea cerută, respectarea normei de sămînță la hectar și a timpului optim la semănat și așa mai departe.

Ing. POPESCU TRAIAN
din Ministerul Agriculturii

Colectiviștii din Jirlău luptă pentru recolte bogate

Gospodăria agricolă colectivă „Congresul al II-lea al P.M.R." din comuna Jirlău, raionul Filimon Sîrbu, a cultivat anul acesta cu grîu 950 ha, de pe care s-au obținut în medie 1.430 kg la ha.

De la început trebuie spus că recolta de grîu dobîndită de membrii acestei gospodării colective este întrucîtva bună, dar nu pe măsura posibilităților existente. Condițiile de climă și de sol din raionul Filimon Sîrbu, prielnice culturii cerealelor, favorizează gospodăriile colective să obțină producții de grîu mult mai mari la hectar. Acest lucru este dovedit și de faptul că gospodăriile colective din comunele Găiseanca și Oprișenești din același raion au recoltat în acest an, în medie la ha, cîte 1.900 și respectiv 1.800 kg grîu.

De ce producția de grîu realizată în acest an de gospodăria colectivă din Jirlău a fost sub posibilitățile existente?

De la bun început trebuie subliniat că aici conducerea gospodăriei nu s-a îngrijit de executatea corespunzătoare a arăturilor adînci de vară. Pe de altă parte, suprafeței de teren însămînțate cu grîu nu i s-a administrat nici măcar un kilogram de îngrășămînt natural sau chimic.

După cum am mai arătat, gospodăria colectivă de aici a cultivat în toamna trecută grîu pe 950 ha. Dar nu pe toată această suprafață grîul a fost însămînțat la timp. De pildă, pe o tarla de 200 ha semănatul a fost făcut tîrziu, după 20 octombrie. De asemenea, sămînța nu a fost tratată, din care cauză tarlaua respectivă a fost atacată de mălură. Datorită acestor cauze pe cele 200 ha producția realizată a fost slabă, ajungîndu-se abia la 1 100 kg la ha. Nu trebuie scăpat din vedere nici faptul că pe o suprafață de 300

ION GHEORGHIU

(Continuare în pag. 3-a)

Insilozarea porumbului trebuie intensificată

In raionul R. Sărat...

Gospodăriile colective din raionul Rîmnicu Sărat măresc în fiece an numărul de animale de la care obțin cantități sporite de lapte, lînă și carne ce le aduc venituri tot mai mari. La sfîrșitul acestui an, numărul vacilor de lapte, de pildă, din gospodăriile colective va ajunge la 1.828 capete, al boilor la 217 capete, al oilor la 11.100, iar al scroafelor de prăsilă la aproape 1.000 capete.

Se știe că animalelor le este necesar, în afară de adăposturi corespunzătoare, și furaje cît mai multe și mai consistente. Pentru acest lucru, colectiviștii au dat și dau atenția cuvenită însilozării unor cît mai însemnate cantități de porumb pentru siloz.

Dacă în anul trecut, pe întreg raionul au fost însilozate doar 11.527 de tone de porumb, în acest an planul a fost triplat, adică se va însiloza cantitatea de 38.600 de tone.

În raionul R. Sărat porumbul pentru siloz a ajuns în faza de lapte-ceară încă de la 15 august 1960, dată cînd a început recoltatul și însilozatul.

Cu cele 18 tocători mecanice proprietatea gospodăriilor colective și cele 7 tocători mecanice și 3 batoze modificate de la S.M.T. s-a reușit ca pînă la data de 25 august în acest raion să se însilozeze 20.090 tone, din care 17.454 tone de porumb, realizîndu-se astfel planul în proporție de 52 la sută.

Rezultate bune în munca de însilozare a porumbului au dobîndit gospodăriile colective din comunele Joița (2.100 tone însilozate) și Ziduri (1.350 tone însilozate), precum și cele din Puești și Sihlea care au terminat însilozatul porumbului.

Pe terminate în această acțiune sînt gospodăriile colective din comunele Bălești, Vîlcele și Nicolești. Aceste gospodării și-au îndeplinit planul la însilozatul porumbului în procent de 80—90 la sută.

În aceste unități acțiunea de însilozarea porumbului a fost organizată în două schimburi, lucrîndu-se zi și noapte.

De remarcat este faptul că deși colectiviștii din satul Puești nu au avut la îndemînă tocători, totuși ei nu au lăsat ca porumbul să treacă de faza de coacere lapte-ceară. Prin munca voluntară a utemiștilor din gospodărie, cele 400 tone de porumb au fost tocate și însilozate manual.

În obținerea acestor realizări un merit îl au și inginerii agronomi Paul Marin din gospodăria colectivă „Donca Simo", comuna Vîlcele, Ion Buzea din gospodăria colectivă „Al 3-lea Congres al Partidului" comuna Bălești și alții care au îndrumat pe colectiviști să însilozeze la timp porumbul, acest furaj atît de prețios pentru hrana animalelor.

RAID ANCHETĂ

Sînt în raionul Rm. Sărat și gospodării colective unde munca pentru însilozatul porumbului se desfășoară cu viteza... melcului. De pildă, gospodăria colectivă „Gheorghe Doja" din comuna Boldu (președinte Dumitru Lazăr), din cantitatea de 1.440 de tone nu însilozase pînă acum cîteva zile decît 347; gospodăria colectivă „23 August" din comuna Ghergheasa (președinte Manea Vlase) din 1.975 de tone însilozase pînă mai zilele trecute abia 460 tone; gospodăria colectivă din satul Codrești (președinte Filică Dragomir) din 990 de tone însilozase numai 95 tone.

Incet se desfășoară munca de însilozări și la gospodăria colectivă din comuna Măcrina. Pînă la 29 august, în această gospodărie s-au însilozat numai 210 tone din cele 500 tone planificate. Aici grămezile de porumb stau uscîndu-se la soare, iar tocătoarea este defectă.

Trebuie spus de asemenea că unele sfaturi populare comunale dau un exemplu rău colectiviștilor și întovărășiților în ce privește munca de însilozări. Cu toate că porumbul a intrat pe alocuri în faza de coacere lapte-ceară, unele sfaturi populare nu au luat măsuri să însilozeze cantitățile de porumb din loturile zootehnice. Astfel, pînă la 29 august sfatul popular al comunei Bolești (președinte Pavel Simbotin) nu luase măsuri pentru însilozarea celor 32 de tone de porumb de pe lotul zootehnic. Aceeași situație există și în comunele Slobozia Bradului (președinte Alexandru Purdel, tehnician agronom Vintil Marin), Nicolești (președinte Paraschiv Mătrineanu, tehnician agronom Răileanu Elena) etc.

...Și în raionul Buzău

În acest an, în raionul Buzău s-a acordat o atenție mai mare ca oricînd însilozării furajelor. Urmînd indicațiile date de partid, unitățile agricole socialist-cooperatiste și de stat au însămînțat în primăvară aproape 1.000 de ha. cu porumb pentru siloz.

Pentru obținerea unor producții mari de porumb masă verde la ha., organele agricole din raion au îndrumat consiliile de conducere ale acestor unități să însămînțeze porumbul pentru siloz într-un teren tot așa de bine pregătit ca și cel destinat pentru boabe și să execute lucrările de întreținere la timp și bine. De asemenea, pentru buna reușită a acțiunii de însilozare, s-a întocmit un plan de folosire cît mai chibzuită a celor 13 tocători T.M.S.-6, 2 batoze și o combină, anume transformate, existente în raion. S-au luat și măsuri organizatorice. În multe gospodării colective s-a asigurat aprovizionarea tocătorilor în vederea folosirii acestora cu maximum de randament.

Ca urmare, în aceste gospodării colective porumbul a fost însilozat în faza de coacere lapte-ceară, asigurîndu-se astfel un siloz de bună calitate. Printre aceste gospodării colective pot fi numărate cele din comunele Gherăseni (1.550 tone însilozate din 1.795 tone planificate). Cîndești (500 de tone însilozate din 500 de tone planificate). Lipia 1.100 tone din 1.380 tone), Merei, Stîlpu și altele.

Un ajutor prețios au primit aceste gospodării colective din partea S.M.T.-Stîlpu care a însilozat cu tocătorile sale 4.500 de tone față de 2.040 tone cît a avut planificat.

Rezultate bune au obținut la însilozări și gospodăriile de stat

V. CAZACU
și GH. ION

(Continuare în pag. 3-a)

În preajma noului an şcolar

PREGĂTIRI

La centrul şcolar agricol din Călăraşi o parte din elevi fac practica de producţie în cadrul gospodăriei didactice a şcolii. Bronzaţi, voioşi, plini de sănătate, energici şi pricepuţi, ei realizează sub îndrumarea profesorilor şi maeştrilor lucrări de cea mai bună calitate.

Un grup de elevi l-am întîlnit lucrînd de zor la însilozări (pregătesc astfel furajele necesare pentru cele 30 de vaci din rasa Roşie de stepă pe care şcoala urmează să le primească) altul recoltînd porumb masă verde, iar pe elevii mecanizatori făcînd arături adînci de vară.

De recoltele obţinute anul acesta pe terenul şcolii elevii sînt foarte mîndri mai ales că toate au depăşit sau vor depăşi cifrele planificate.

— Au muncit bine elevii noştri, au făcut lucrări de calitate şi acum sînt bucuroşi de rezultatul muncii lor, îmi spune tovarăşul inginer Costea, directorul adjunct. La grîu am obţinut în medie 2.378 kg la hectar, la orz 2.500 kg, la mazăre 2.100 kg., la ovăz 1.883 kg.

O scurtă vizită prin localul şcolii ne arată că de fapt pregătirile pentru deschiderea noului an şcolar sînt încheiate. Clasele au fost văruite, vopsite, s-au înlocuit de asemenea tablele vechi cu altele noi, corespunzătoare. Cabinetele tehnice, laboratoarele, biblioteca sînt pregătite de pe acum pentru a primi elevii.

— Profesorii care au fost cu elevii în practica de producţie în semeteuri au adus de acolo diverse piese noi pentru a completa materialul didactic al şcolii, îmi arată directorul şcolii, tov. Brătianu Ion. Din cîmpul fitotehnic s-a recoltat material didactic nou. Fiindcă în acest an ni s-au repartizat mai multe locuri pentru anul I, în special la mecanizare, lucru care ne bucură, vom lua toate măsurile necesare legate de acest fapt. Adică pregătim un nou atelier de instructaj, spaţiul necesar la internat, etc.

Şi încă ceva, mai adaugă tov. Brătianu. Şcoala s-a aprovizionat cu 40 vagoane de lemne, cantina cu legumele şi zarzavaturile necesare — toate furnizate de gospodăria didactică a şcolii. Am luat, de asemenea, rechizitele şcolare pentru elevi.

Ca multe alte şcoli din ţară, centrul şcolar agricol din Călăraşi este pregătit pentru noul an şcolar. În aceste zile cea mai mare afluenţă o înregistrează secretariatul şcolii care primeste zeci şi zeci de cereri la înscrieri pentru examenul de admitere.

L. C.

Cinematograful sătesc din Chişineu-Criş are o rodnică activitate

În ultimele 9 luni peste 32.300 spectatori au vizionat filmele care au rulat pe ecranul cinematografului „Popular" din comuna Chişineu-Criş, regiunea Oradea. Acest număr mare de spectatori înregistrat se datorează faptului că tov. Iuliana Lazăr, responsabila cinematografului, ţine o permanentă legătură cu întreprinderile şi instituţiile din localitate. Deseori, ea poate fi văzută în mijlocul muncitorilor de la I.R.IL. Crişul şi al colectiviştilor de la gospodăriile agricole colective „Fonaghi Ianoş" şi „Crişul".

ION COŢOI
corespondent

E absurd, dar se întîmplă

Să presupunem că într-o dimineaţă, grăbit, ai tras mai tare de un şiret, şi acesta, ce-i drept — cam vechi — s-a rupt. La prima ocazie ai intrat într-un magazin şi ai cerut nerăbdător vînzătorului:

— O pereche de şireturi negre de pantofi.

— Ce număr purtaţi? te întreabă acesta calm. Te uiţi pe faţa lui şi vezi că omul nu are chef de glumă şi nici nu vrea să te ia peste... şireturi. Totuşi simţi că te cuprinde enervarea şi-i răspunzi înţepat:

— Nu ştiam că şireturile de pantofi au şi ele numere.

— Pantofii se vînd după număr, răspunde liniştit vînzătorul. Ce număr să vă dăm? Ce culoare? Doriţi din cei cu talpă de piele sau microporos?

Desigur, situaţia devine neplăcută. Nu mai ştii ce să crezi: visezi sau cineva, cu tot dinadinsul, vrea să te enerveze?

— Eu vreau doar o pereche de şireturi negre, tovarăşe vînzător. N-am nevoie de nici un fel de pantofi.

Şi spunînd acestea îţi dai seama că vorbeşti pe un ton ridicat, că eşti enervat de-a binelea.

— Nu vă enervaţi, dar noi nu vindem şireturi separat, te asigură cu acelaşi calm vînzătorul. De altfel, ar fi absurd să vindem şireturi fără a-i vinde clientului şi perechea de pantofi respectivă. Că doar n-o să poarte şireturile în loc de cravată?

E de necrezut să auzi asemenea absurdităţi, dar ca să te convingi mai pui o ultimă întrebare:

— Şi dacă aş vrea să cumpăr nasturi de palton pentru ca să-i am va trebui să iau un palton?

— Altfel nici nu vindem. În schimb aveţi avantajul că nu mai trebuie să coaseţi nasturii, îi aveţi gata cusuţi de la fabrică.

Desigur, discuţia de mai sus şi toată întîmplarea este imaginară, iar absurditatea unei asemenea „aprovizionări" este evidentă. Şi totuşi ea se petrece, nu de o zi-de două, ci de cîţiva ani.

Reţineţi: de cîţiva ani. Unde anume? Bunăoară la Baza de Aprovizionare nr. 7 Bacău.

Vine, de curînd, aici la baza din Bacău delegatul S.M.T.-ului Ştefan cel Mare din raionul Pia-

FOILETON

tra Neamţ să achiziţioneze materialele necesare semeteului. Cere în primul rînd fasunguri pentru far de tractor.

— N-avem. Poţi să cumperi însă faruri complete. Nu costă decît 60 de lei bucata.

Un fasung ar costa doar 4 sau 5 lei. La baza din Bacău nu se găsesc însă niciodată. De ce, nu se ştie.

Dar calvarul nu-i terminat. Delegatul mai are trecut pe listă să cumpere piese de schimb pentru generatoare şi magnetouri.

— N-avem piese de schimb — i se răspunde pe loc. Vă dăm însă o idee: cumpăraţi generatoare şi magnetouri complete. Scoateţi piesele de schimb care vă trebuie şi gata. Ce atîta bătaie de cap?

— Daţi-mi atunci camere pentru cauciucuri de tractor, cere epuizat delegatul şi-şi şterge fruntea îmbrobonită de sudoare.

— Bine, bădie, da' matale vii de ieri, de azi la noi? Ce naiba? Nu ştii oare că nu vindem camere fără anvelope? Ce, eşti cocă mică, bre?

— Dar anvelope avem destule, camere ne trebuiesc, tovarăşi. Dacă, cumpărăm garnituri complete, cînd nu avem nevoie, se duc pe apa sîmbetei angajamentele noastre de a face economii, de a realiza un preţ de cost per hantru cît mai redus. Şi cumpărînd mereu în felul acesta, nu facem oare stocuri supranormative?

Se vaită şi se agită delegatul S.M.T.-ului Ştefan cel Mare, şi mulţi alţii, dar Baza de aprovizionare nr. 7 din Bacău nu e profilată să asculte plîngeri şi să aprovizioneze cu soluţii. Ea aprovizionează unităţile cu materialele pe care le are şi repetă, din păcate, în fiecare an aceleaşi deficienţe. Spunem aceasta fiindcă şi anul trecut lucrurile se întîmplau la fel, iar critica făcută de noi în ziar nu a ajuns numai pînă la Bacău care, oricum, e situat la 302 kilometri depărtare de Bucureşti, dar după cum se vede nici pînă la serviciile de care depinde această problemă din Ministerul Agriculturii, care sînt ceva mai aproape de noi, dar mult mai departe de... realitate.

★

În încheierea scrisorii sale, corespondentul nostru, tovarăşul inginer I. Constantinescu de la S.M.T. Ştefan cel Mare, raionul Piatra Neamţ, regiunea Bacău, ne cerea să se răspundă de ce se petrece asemenea situaţii şi să se ia măsurile necesare ca ele să dispară pentru totdeauna.

La această cerere subscriem integral şi noi.

LUCIAN CURSARU

Un nou magazin universal

De curînd, în comuna Şandra, raionul Sînnicolaul Mare a fost deschis un nou magazin universal, cel pe care-l vedeţi în fotografie.

Răspundem la întrebările cititorilor

Orzan Constantin, comuna Polovraci, raionul Novaci, regiunea Craiova.

Pentru a vă putea prezenta la examenul de admitere la Institutul Agronomic, trebuie mai întîi să vă echivalaţi şcoala de maiştri pe care aţi absolvit-o cu şcoala medie de cultură generală. Absolvenţii şcolilor de maiştri care au obţinut în toţi anii de studii, inclusiv la examenul de diplomă, note de 8, 9 şi 10 la majoritatea obiectelor, dau examen de diferenţă la şcolile medii de cultură generală la ştiinţele naturii, matematică, fizică şi chimie. După promovarea examenelor de diferenţă ei se pot prezenta la examenul de maturitate. Acei absolvenţi ai şcolilor de maiştri care nu îndeplinesc condiţiile arătate mai sus, vor da examene de diferenţă la toate materiile şi, bineînţeles, examen de maturitate.

Rudeanu I. Iuliu, comuna Suici, raionul Curtea de Argeş, regiunea Piteşti.

În privinţa schimbului terenului dv. cu o suprafaţă echivalentă din terenurile proprietatea statului vă informăm că astfel de schimburi se pot analiza şi efectua pe plan local în cadrul acţiunii de comasare în curs de efectuare. Schimbul se face numai cu terenuri aflate pe teritoriul aceleeaşi comune sau în comunele învecinate.

În cazuri cu totul excepţionale se pot efectua şi schimburi izolate de terenuri situate în regiuni sau raioane diferite. Sfatul popular regional Piteşti, căruia vă sfătuim să vă adresaţi, vă va da lămuririle necesare în legătură cu modul cum se face schimbul de terenuri aflate în regiuni sau raioane diferite, la mare depărtare teren de teren.

Ilie Bădălan, comuna Carpen, raionul Pleniţa, regiunea Craiova.

Pentru a putea fi consultat de medicii din Bucureşti, specialişti în tratarea bolilor reumatice sau eventual internat într-o clinică de specialitate din Capitală, trebuie să vă prezentaţi înainte de toate pentru o examinare medicală la policlinica raionului Pleniţa. Medicul specialist al policlinicii raionale va aprecia tratamentul de care aveţi nevoie şi dacă este cazul să vă internaţi într-un spital sau dacă este necesar să consultaţi şi alţi specialişti în afară de cei localnici. În orice caz vă informăm că reumatismul poate fi astăzi combătut cu succes deplin şi de medicul de la dispensarul din comună şi de la policlinica raională.

Alte 70 de cămine culturale

În ultimele luni în satele regiunii Ploieşti au fost date în folosinţă peste 70 de cămine culturale, şcoli, dispensare şi alte construcţii ridicate prin contribuţia voluntară şi munca patriotică a cetăţenilor.

La intensa activitate de construcţii ce se desfăşoară în satele regiunii, ţăranii muncitori contribuie anul acesta cu peste 15 milioane de lei, precum şi cu numeroase zile de muncă patriotică.

Valoarea lucrărilor executate prin muncă patriotică în acest sector depăşeşte 9.500.000 lei

Pe calea păcii şi a progresului

(Urmare din pag. 1-a)

popoarele iubitoare de pace, urmăreşte cu vigilenţă măsurile de remilitarizare a Germaniei occidentale. Politica militaristă, revanşardă, a cercurilor conducătoare de la Bonn a apărut într-o lumină şi mai evidentă în urma „memorandumului" comandamentului forţelor armate vest-germane, prin care se cere înzestrarea Bundeswehrului cu toate armele, inclusiv arma atomică.

Pentru asigurarea păcii în Europa şi în întreaga lume, Republica Populară Romînă sprijină din toate puterile poziţia Uniunii Sovietice şi a R. D. Germane, care sînt pentru încheierea Tratatului de pace cu Germania şi normalizarea situaţiei din Berlinul occidental.

„În epoca noastră, coexistenţa paşnică a devenit o necesitate vitală pentru întreaga omenire. Altă alternativă nu există pentru nici un stat" spune tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Şi, mai departe, el arată că un factor deosebit de important este faptul că „superioritatea în domeniul armelor celor mai moderne nu este de partea forţelor agresive", ci de partea forţelor păcii şi socialismului, care în felul acesta au mai mari posibilităţi să preîntîmpine războiul.

Statele socialiste vor pace nu pentru că ar fi lipsite de forţă şi de nervi tari, ci pentru că acest principiu este singurul conform cu caracterul umanist şi nobil al concepţiei comuniste despre lume şi societate. De aceea, ele luptă cu hotărîre pentru încetarea cursei înarmărilor, pentru dezarmarea generală şi totală.

Făcînd propuneri concrete de dezarmare, ele au însoţit aceste propuneri cu măsuri practice. Astfel, în ultimii doi ani, ţările participante la Tratatul de la Varşovia printre care şi Romînia, preocupîndu-se în permanenţă de asigurarea capacităţii de luptă a forţelor lor armate, au redus, totodată, în mod unilateral, efectivele armatelor şi cheltuielile militare.

Puterile occidentale nu au urmat însă exemplul statelor socialiste. Dimpotrivă, ele au făcut tot ce le-a stat în putinţă pentru a fi menţinută starea de încordare în relaţiile internaţionale. Anul acesta, de exemplu, guvernul S.U.A. va spori alocaţiile militare la 41,5 miliarde dolari, mai mult decît oricînd în alţi ani de pace. În vorbe, reprezentanţii cercurilor conducătoare americane sînt pentru pace, dar cînd trebuie să treacă la fapte, sînt cu totul împotriva păcii. Ei nu vor dezarmare, ci numai controlul înarmărilor. Vorbesc despre pace pentru a înşela popoarele; pentru ca la adăpostul negocierilor despre dezarmare, să poată continua înarmările. De aceea, ţările socialiste au hotărît să întrerupă tratativele de la Geneva ale Comitetului celor zece state pe care atitudinea negativă a puterilor occidentale le făceau infructuoase şi au propus ca problema dezarmării să fie discutată în cadrul celei de a 15-a sesiuni a Adunării Generale O.N.U. Republica Populară Romînă susţine cu tărie propunerile făcute în acest sens de Uniunea Sovietică. Poporul romîn este convins că popoarele pot nu numai să preîntîmpine războiul ci şi să şi asigure făurirea unei societăţi fără arme, fără războaie. El va sta şi de aci înainte în primele rînduri ale luptei pentru promovarea coexistenţei paşnice şi a dezarmării generale şi complete, suprema garanţie că relaţiile de coexistenţă paşnică vor fi pe deplin respectate.

Partidul şi guvernul nostru, a spus tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, consideră că aderarea la principiul negocierilor ca şi la celelalte principii ale coexistenţei paşnice trebuie să fie susţinută de acţiuni concrete, de iniţiative, de o luptă consecventă pentru triumful lor în viaţa internaţională. Guvernul romîn a manifestat iniţiativă şi perseverenţă în rezolvarea unor litigii cu ţările capitaliste atît în domeniul politico-diplomatic, cît şi în domeniul economic şi cultural. Astfel, au fost rezolvate litigiile financiare cu Grecia, Elveţia, Franţa, S.U.A. şi altele. De asemenea, au fost rezolvate şi o seamă de alte probleme care au dus la dezvoltarea bunelor relaţii cu statele din apropierea noastră, care au orînduiri sociale diferite.

Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat mai departe că ne preocupă în mod deosebit relaţiile paşnice între ţările din Peninsula Balcanică şi guvernul romîn face eforturi în vederea promovării relaţiilor de bună vecinătate şi de colaborare multilaterală, pentru a fi creată în Balcani o zonă a păcii.

Poporul romîn este convins că o bună colaborare în zona balcano-adriatică, ca şi în alte zone ale Europei ar aduce o contribuţie importantă la cauza păcii în lume şi ar constitui un exemplu folositor pentru colaborarea rodnică între state cu orînduiri sociale diferite din alte regiuni ale lumii. De aceea, guvernul R.P.R. a propus înscrierea pe ordinea de zi a Adunării Generale O.N.U. a unui punct „Acţiuni pe plan regional în vederea îmbunătăţirii relaţiilor de bună vecinătate dintre state europene aparţinînd unor sisteme social-politice diferite". De asemenea, nobila preocupare a Partidului şi Guvernului pentru creşterea şi educarea tinerei generaţii se oglindeşte şi în propunerea guvernului nostru ca Adunarea Generală a O.N.U. să dezbată problema educării tineretului în spiritul ideilor păcii, respectului şi înţelegerii între popoare.

În raportul său, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a subliniat că coexistenţa paşnică şi comerţul internaţional sînt strîns legate şi se condiţionează reciproc. De aceea, „considerăm de bun augur că oamenii de afaceri, reprezentanţi ai formelor industriale şi comerciale din occident manifestă un interes crescînd în încheierea de tranzacţii comerciale cu Republica Populară Romînă".

Există mari posibilităţi pentru a face paşi înainte pe calea promovării cauzei păcii. E necesar ca toate popoarele lumii să-şi unească forţele în lupta pentru realizarea dezarmării generale şi totale. Dînd dovadă de vigilenţă împotriva cercurilor reacţionare amatoare de războaie, să luptăm cu hotărîre pentru coexistenţă paşnică între state, pentru o colaborare cît mai strînsă, pentru progres şi pace. Aceasta este calea păcii şi a progresului pe care poporul romîn, în frunte cu iubitul său fiu, Gheorghe Gheorghiu-Dej, păşeşte cu hotărîre.

Sprijinim din inimă politica partidului şi guvernului

Raportul cu privire la situaţia internaţională şi politică externă a Republicii Populare Romîne, prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale, a stîrnit în întreaga ţară un puternic ecou. În întreaga ţară au avut loc ieri mitinguri, adunări, convorbiri cu prilejul cărora poporul nostru şi-a exprimat adeziunea totală la politica externă a statului nostru, politică pusă în slujba păcii, a destinderii necontenite a încordării, a intensificării colaborării internaţionale, în slujba triumfului principiilor coexistenţei paşnice.

La atelierele C. F. R. „Griviţa Roşie"

În preajma difuzoarelor staţiei de radioamplificare sau pe locurile de muncă în jurul agitatorilor, muncitori, ingineri, tehnicieni şi funcţionari de la Atelierele C.F.R. Griviţa Roşie au discutat miercuri cu însufleţire raportul tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale.

Aşa cum spunea într-un grup ajustorul Romulus Bindea, raportul cu privire la situaţia internaţională şi politica externă a R. P. Romîne este expresia năzuinţelor poporului nostru pentru triumful coexistenţei paşnice, pentru dezvoltarea colaborării între toate ţările şi consolidarea păcii în lumea întreagă.

Nu ne poate fi indiferent — a arătat între altele ajustorul Cercel Artenie — că strădaniilor depuse de ţara noastră, de întregul lagăr socialist în frunte cu Uniunea Sovietică pentru coexistenţă, dezarmare şi rezolvarea problemelor litigioase, imperialiştii le opun tot soiul de uneltiri îndreptate spre subminarea păcii. Faptul că în mîinile noastre, ale popoarelor lumii stă astăzi puterea de a preîntîmpina războiul şi de a asigura făurirea unei societăţi fără războaie, ne însufleţeşte şi mai mult în munca noastră paşnică. Cu „armele păcii" — cum le-a numit tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej — noi am pornit la luptă hotărîtă pentru îndeplinirea măreţelor sarcini cuprinse în planul de dezvoltare a economiei ţării elaborat de Congresul al III-lea al P.M.R., luptă de la care nu ne poate da înapoi nici o uneltire vrăjmaşă.

În întreprinderile şi pe ogoarele regiunii Constanţa

Cu mare bucurie a fost primit Raportul tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale a R. P. Romîne şi de oamenii muncii din întreprinderile şi de pe ogoarele regiunii Constanţa.

„Trăiesc o viaţă nouă şi îndestulată, viaţă pe care o trăiesc astăzi toţi ţăranii muncitori din regiunea Constanţa — a spus colectivista Lucreţia Linca de la G.A.C. „Olga Bancic" din Palazu Mare. Muncesc cu drag şi mă bucur din plin de viaţa liberă şi fericită pe care o duc. Doresc din toată inima ca această viaţă să fie asigurată şi copiilor mei, tuturor copiilor din lume. Îmi dau bine seama că tot ceea ce am realizat în gospodăria noastră, în Dobrogea şi în întreaga noastră ţară este urmarea politicii înţelepte a partidului şi statului nostru democrat-popular. Este politica consecventă de construire a socialismului în ţara noastră, de apărarea păcii în întreaga lume. Este politica exprimată şi în Raportul tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej la recenta sesiune a Marii Adunări Naţionale a R. P. Romîne, politică pe care eu şi o dată cu mine ceilalţi colectivişti din gospodăria noastră o aprobăm din tot sufletul. Ne bucurăm că în fruntea delegaţiei statului nostru la apropiata sesiune a Adunării Generale O.N.U. se află tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, fiul iubit al poporului nostru. El va şti să exprime în acest mare for al popoarelor voinţa noastră hotărîtă de a munci pentru construirea vieţii noi, pentru apărarea păcii în lumea întreagă, pentru dezarmarea generală şi totală".

(Agerpres)

PLITA

Schiţă de AL. RAICU

La început de toamnă, cînd începe forfota prin vii şi gutuii îşi pleacă crengile grele de rod, în aer stăruie o mireasmă îmbietoare. Oamenii parcă-s mai veseli ca deobicei. Vorbesc mai mult, plănuiesc, se întreabă despre recoltele dobîndite.

...Şi acum, în autobuzul care face cursa regulată cu Lacul Vechi, comună mare din Bărăgan, murmurul glasurilor părea zumzetul unui stup de albine.

Şoseaua, o panglică lată, uriaşă. Autobuzul se strecura bîzîind ca un bondar, printre cîmpii nesfîrşite. Într-un timp, opri în faţa unei clădiri înalte cu scări de piatră cum se construiau pe vremuri conacele moşiereşti, pe faţada căruia scria: „Căminul cultural".

Ilarie şi Filofteia priviseră încă de departe, de la Cătunul de Jos, cu inimile tresărind, peisajul nou.

Mai întîi că de-acum cinci ani, în locul drumului cu hîrtoape se turnase o şosea asfaltată cum n-ar fi crezut chiar de le-ar fi povestit careva. Apoi, se iviseră pe marginea şoselei, mai ales de la intrarea în comună, puzderie de case noi. Chiar şi acum, în septembrie, văzură la cîte-o sută-două de metri, ba şi mai dese, construcţii ridicate pe jumătate sau ajunse la grindărie.

Îi stăpînea un sentiment firesc de nostalgie. Tăceau amîndoi. Dar fiecare gîndea cam la acelaşi lucru. „De ce-am plecat d-aci? De ce ne-am certat cu alde Eliade? De ce ne-am făcut de rîsul lumii?

Ilarie se întreba acum dacă n-ar fi fost firesc ca la moartea bătrînului să-mpartă cu Eliade pe din două cele trei hectare şi să le muncească împreună, ca şi pînă atunci? Atunci însă el fusese de altă părere şi o susţinuse morţiş: Era feciorul cel mai mare? Atunci lui trebuie să-i revină din ce-a rămas de la bătrîn — două hectare — iar lui Eliade numai unul. Dar ăsta făcea pe mutul şi pe surdul zicînd că nu-i drept şi că la urma urmei o să vadă el ce face. Era limpede că punea la cale ceva. După seri lungi de discuţii mai că se-mpăca-

seră. Adică Eliade se mulţumea şi cu un hectar şi un sfert. Atunci însă a venit la Ilarie — iacă ţine bine minte şi ziua — era într-o sîmbătă seara, cînd se aprindeau lămpile, alde Vasile Străinul, care-a ţinut crîşmă înainte de război îi spusese: „vezi mă Ilarie, că fratetău a dat cerere să intre în colectivă. Îţi ia ţie din pămînt un sfert de hectar ca să-l ducă ălora".

După plecarea lui Străinu se iscase bătaia. Cînd îl întrebase dacă e-adevărat, Eliade strigase că ce-i pasă de pămîntul lui şi-l ameninţase cu judecata. Ba chiar îi ceruse să meargă chiar a doua zi să facă acte de împărţire pentru un hectar şi un sfert, cît se şi învoiseră. El, Ilarie, nu se mai putuse stăpîni. Îl izbise cu pumnul între ochi. „Na acte, să te saturi" urlase. Filofteia sărise şi ea să-l ajute... Celălalt îi înfipse mîinile în gît; îl strîngea atît de tare, încît începuse să horcăie cînd au sărit vecinii, lume multă...

În noaptea ceia n-au dormit nici el nici Filofteia. Femeia avea o rudă de departe, care într-o vreme îi chemase la oraş. Acum, se hotărîseră: cele două hectare le lăsau lui văru-său, Neagoe, să le lucreze. Iar ei plecau să muncească la oraş unde-or găsi. De ce să rabde vorbele care-mpînziseră satul? Le şi ieşiseră zvonul că-s lacomi şi cîrpănoşi. N-aveau să mai stea o clipită...

Şi de atunci, iată, trecuseră cinci ani. El intrase descărcător de lăzi într-o gară apoi remizier pe la Aprozar... Cîte nu făcuse? Filofteia, se angajase la laboratorul unei cofetării. Cîştigau binişor. Îşi făcuseră un rost, ce e drept. El ca să nu mai bată drumurile cu tramvaiul, îşi cumpărase şi-o bicicletă. Cînd se gîndeau însă uneori, vedeau bine că nu dăduseră prea mult înainte. Aveau puţine veşti din comuna lor, Lacul Vechi. Dar gîndul la cele ce s-or fi petrecut acolo nu-i părăsea totuşi o clipă. Rareori vorbeau despre asta. Cînd se lăsau seri lungi de iarnă, ascultau îndelung şuierul crivăţului şi fără a-şi vorbi se cufundau ceasuri de-a rîndul în adîncul gîndurilor.

Filofteia ofta. El trăgea din ţigară şi ofta la rîndu-i, bătînd uşor cu palma în masă. Se simţeau vinovaţi de-o potrivă. Preferau să nu adîncească rana provocată de exildrea lor de bunăvoie. Ar fi dorit însă şi unul şi celălalt să ştie ce-o mai fi cu alde Eliade? De aceea, cînd cu cîteva zile în urmă, un lucrător de la depoul C.F.R. i-a spus că l-a cunoscut în tren pe frate-său, a venit întins acasă, cu inima bătîndu-i de parcă cine ştie ce i s-ar fi întîmplat. I-a spus Filofteiei:

— Auzi, cică tare li-e dor de noi. Tare ar vrea să ne vadă...

Filofteia nu întrebase despre cine e vorba. Înţelesese. A răspuns numai atît:

— Ce-ar fi, cînd ne luăm chenzina, să facem un drum pînă acolo?

— Nu te-ai gîndit rău. La urma urmei, noi tot am încropit cîte ceva. Să vedem, el prăpăditul, cum se laudă?

— Ştii Ilarie, a adăugat Filofteia. Să nu ne ducem cu mîna goală. Aveau ei acolo în tindă o sobă într-o rînă. Plita aia cu două ochiuri era plesnită în cîteva locuri şi prinsă în nituri de fier. Să le ducem o plită nouă. Mai aflăm ce-i şi cu pămîntu. Pe urmă, la ce să nu recunoaştem? Tu eşti vinovat Ilarie, tu ai dat în el cel dintîi... Şi eu...

★

...Nu recunoscură uliţa. În colţul dinspre şosea se afla acum cinci ani o polată veche a unei foste prăvălii. Acum nu mai era Se ivise în schimb un magazin universal al cooperativei. Avea geamuri mari de cristal, vitrine pline cu mărfuri. Alături, dintr-o bodegă cu grădiniţă în faţă, răzbăteau glasuri vesele de oameni.

Nici căsuţele lui Toma Petrea, a lui Licsandru Păulici şi ale altora, nu mai erau. Şi doară nu trecuseră decît cinci ani...

Deodată Ilarie se simţi strîns puternic de braţ. Filofteia se oprise nedumerită în drum. Cerceta înfrigurată casa bătrînească, unde venise ea din al şaptelea sat, numai cu o boccea. Dar n-o mai găsi. Înlemnit privea şi Ilarie. Ce se întîmplase? Poate că greşiseră uliţa. Dar aci era la locul lui nucul cel bătrîn. Ar fi recunoscut nucul dintr-o mie. Iar alături, o vilă adevărată. O casă mare, cu stîlpi rotunzi, chenăriţi în albastru, cu acoperiş de ţiglă roşie...

Nu ştiură cît au stat acolo privind, ţinîndu-se de mînă ca doi şcolari. Nu se desmeticiră decît în clipa cînd o auziră pe cumnată-sa strigînd:

— Heee, ia te uită ce oaspeţi ne vin! Hai cumnată Filofteia. Bine ai venit Ilarie!

Se treziră în ograda lor cea veche. De astădată, pămîntul pietros fusese săpat, apăruseră ronduri de flori. Colo, o fîntînă făcută din tuburi În fund, spre uliţa cealaltă, se zăreau o cuine nouă şi un fel de grajd cu pod înalt Doar pătulul cel vechi mai sta rezemat de o ulucă, parcă cerîndu-şi iertare că strică vecinătatea celorlalte aşezări.

— Eliade e la colectivă, vorbi Săftuţa, gazda, o femeie mărunţică cu părul uşor brumat pe la tîmple. Îi

brigadier la zootehnie. Au cumpărat un lot nou de vaci şi azi tocmai le repartizează la grajduri.

Cei doi o priveau ascultînd-o înmărmuriţi. „Ia te uită, îşi zicea Filofteia, de unde-o fi învăţat cuvinte de-astea „proasta"? — aşa-i spusese ea cumnate-sei dintotdeauna. Lot, repartizează. Ei comedie... „Îi brigadier, se gîndea şi Ilarie. Om de vază în sat. Te pomeneşti că nici nu mă mai ia în seamă. Nici n-or vroi să ne găzduiască, baremi. Mai bine le-am fi trimis vorbă prin careva...".

Rămăsese în mînă cu pachetul cel greu în care era ambalată plita. „Ăstora ar fi trebuit să le aducem ceva mai de preţ", se gîndi Ilarie. Dar poate că nici plita n-o să le strice".

Între timp, Săftuţa strigase la un copil să fugă repede la grajduri şi să-l cheme pe Eliade. Ea se repezise în casă şi venise în bătătură sub umbra nucului. Zvîrlise pe masă o învelitoare albă din material plastic, şi pusese în mijloc o sticlă pîntecoasă de rachiu.

Filofteia se dusese pînă la poartă. Pipăia şipcile gardului cel nou, cînd se simţi strînsă tare în braţe şi sărutată pe amîndoi obrajii.

— Eliade, măi, da nu te-ai schimbat deloc; ursule, făcu ea. Parcă întinereşti în loc să te dai cu bătrîneţea.

— Păi acum îi tinereţea noastră. Putem zice că am luat-o de la capăt, — o luă de umeri Eliade, venind către frate-său.

Stînjenit acesta desfăcu legăturile ambalajului. Plita cea mare apăru în întregime cu rondelele zornăind.

— Ne-am gîndit c-aveţi soba aia peticită, vorbi cu glas scăzut Ilarie.

— Să fii sănătos tu frate-mie, îl îmbrăţişă Eliade. Da veniţi să vă arătăm la ce gătim noi...

Cei doi îl urmară. Se treziră într-o bucătărie încăpătoare, unde dădură cu ochii de-o maşină de aragaz cu butelia albastră nouă-nouţă.

— Cum vedeţi, tot cu trei ochiuri, făcu zîmbind Eliade Am dat pe ea aproape 1.200 lei.

Ilarie nu răspunse. Ieşi în bătătură. Luă plita cea nouă de lîngă masă, unde-o sprijinise adineauri, căută cu ochii un bolovan mare de piatră şi-o repezi cu putere. Ţăndările zburară în jur.

— Tot nărăvaş ai rămas, mă? spuse pe jumătate întristat pe jumătate vesel, Eliade. Acu ce-avuseşi cu ea, ce-ţi făcu?

Ilarie nu răspunse Se aşeză pe scaun, strînse cu putere în mînă paharul cu rachiu umplut de cumnata-sa, îl dădu pe gît dintr-o duşcă şi rămase cu privirile aţintite în jur

Ceilalţi nu îndrăzniră să rupă tăcerea. Numai cînd Săftuţa umplu a doua oară paharele cu rachiu. Ilarie întrebă cu glas tremurător:

— Ia zi, Eliade, acu îi tîrziu să ne întoarcem şi noi în sat?...

De la 134 hectare la aproape 1.200

Tov. Ion Stelian, secretarul comitetului comunal de partid din Călugăreni, raionul Vidra, a făcut o invitație:

— Să mergem pe la noii înscriși; oamenii au multe de povestit.

Așa am pornit împreună, în amiaza de sfîrșit de august, pe la casele noilor colectiviști din Călugăreni.

E cald și ulițele sînt pline de praf; n-a plouat cam de mult pe aici. Porumburile au crescut totuși înalte pe cîmpia Călugărenilor și au rod bun. Tov. Ion Stelian explică că arătura adîncă de tractor, în care a fost însămînțat porumbul, și prașilele repetate, executate la timp, au împiedicat în mare parte ca seceta să compromită culturile. Lucrul acesta se vede mai ales pe tarlalele gospodăriei colective „21 Decembrie" din această comună. Nici nu se putea altfel.

— Lucrul bun place oricui, spune tov. Ion Stelian. Așa se face că în prezent numărul colectiviștilor din comuna noastră a crescut mult: de la 80 familii vechi în gospodărie, am ajuns la vreo 500 familii, prin intrarea membrilor din cele două întovărășiri — „Unirea" și „Mihai Viteazu".

Din vorbă în vorbă, iată-ne la poarta lui Constantin Costache. El este unul dintre întovărășiții care au trecut la gospodăria colectivă. S-a înscris cu 4 hectare și 37 ari. Bucuros că cineva îi calcă pragul, omul ne-a poftit la umbră, pe prispa casei, sub vița de vie care împodobește streașina. Privim: curte de om gospodar, curată. Omul se uită cînd la tov. Ion Stelian, cînd la musafiri, și din privirea-i înțelegem încă o dată că se bucură de oaspeți.

— Ați venit la timp, că tocmai mă pregăteam să ies și eu pe la sfat, să

NOI OGOARE UNITE

văd ce mai fac oamenii, grăiește Constantin Costache.

— Lume multă și acolo, zice tov. Ion Stelian. Unii vin, alții pleacă; mai prezintă cereri de înscriere în gospodărie, mai întreabă una, alta, așa cum știi...

Constantin Costache privește drept în ochii vorbitorului și zîmbește.

— Bine fac. O gospodărie colectivă mare, cu toți oamenii din sat, puternică, asta ne trebuie.

— Unii oameni, a continuat el, sînt gata să vorbească numai de... lipsuri. Dar, la drept vorbind, lipsuri s-au văzut și în gospodăria colectivă din comuna noastră. Și s-au temut de acestea; d-asta au tărăgănat să intre pînă acum. Una: nu toți colectiviștii veneau la treabă, din care cauză culturile — pe unele locuri — nu s-au dezvoltat cum ar fi trebuit. Alta: în unele cazuri, conducerea gospodăriei (fostul președinte Virgil Văduva) nu a chibzuit bine, făcînd cheltuieli neproductive.

— Asta așa e, dar cînd te gîndești că gospodăria a reușit totuși să obțină recolte bogate, să dea ca avans de 40 la sută cîte 3.500 kg. grîu, să aibă vaci care dau 2.400 litri de lapte pe an, oi, porci — se înțelege că cei din afara gospodăriei și-au dat bine seama cu toate lipsurile de care vorbești, că aici se poate face treabă, nu glumă. Noi, după cum știi, cînd am vorbit despre foloasele muncii în gospodăria colectivă, nu ne-am oprit numai la cea din comuna noastră. Am vorbit și despre ceea ce am văzut la colectiviștii din Dobreni, sau despre succesele colectiviștilor din Ceacu și din Valea Roșie care fac parte din regiunea noastră. Dacă în aceste gospodării colective — ca și în multe altele — treaba merge foarte bine, același lucru se poate întîmpla și aici, la Călugăreni, a intervenit tov. Ion Stelian.

— Ba eu zic că dacă tot satul va intra în gospodărie și vom munci așa cum am vorbit, noi putem într-un an-doi să-i întrecem și pe cei din Ceacu și pe cei din Dobreni și pe cei din Valea Roșie, a răspuns pe un ton serios Constantin Costache.

★

La sfatul popular am găsit aceeași forfotă ca în primele ore ale dimineții. Un țăran tînăr, oacheș și guraliv o ținea una și bună:

— Aștept să vină mama, că ea e trecută cu mai mult pămînt în rol, și dau imediat cerere pentru colectivă. Ce face toată lumea, fac și eu, că doar n-o să rămîn ca oaia de cîrd...

Tînărul care vorbea așa se numește Petre T. Brînzoc. Cei din jur fac haz. Numai Ilie Ștefan — un tînăr ca și el — stă posac. Ar vrea să zică ceva, dar nu are rînd. Vorbește înainte tot Petre T. Brînzoc. Iar cînd acesta trece la masa de scris și semnează cererea: „Eu Petre T. Brînzoc intru de bună voie în gospodăria colectivă...", în ochii lui Ilie Ștefan joacă o lumină neobișnuită. Vrea să zică ceva, și zice pînă la urmă:

— A făcut tata cerere pentru toată familia noastră.

...Cereri noi — membri noi în gospodăria colectivă „21 Decembrie" din comuna Călugăreni, raionul Vidra, regiunea București. Astfel, alături de cele 80 de familii vechi de colectiviști, au mai venit alte peste 400 de familii.

Și gospodăria a ajuns de la 134 hectare, la aproape 1.200 hectare. Avea dreptate Constantin Costache: „O gospodărie colectivă mare, puternică, asta ne trebuie".

RADU SANDU

În grădina de legume

●●

În ultimii ani, colectiviștii au acordat o atenție sporită sectorului legumicol. Anul acesta la gospodăria colectivă „Hristo Botev" din comuna Jugăreanu, raionul „Filimon Sîrbu", regiunea Galați, s-a destinat pentru grădina de legume și zarzavaturi o suprafață de 20 hectare. În fotografie: Tov. Aneta Turcu și Ioana Coman sortînd ceapa în vederea transportării ei pe piețele orașelor.

●●

Consfătuirea internațională privind cultura porumbului

Joi dimineața au început la Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu" din Capitală lucrările consfătuirii internaționale privind „Sporirea maximă a producției de porumb și folosirea ei justă pentru nevoile creșterii animalelor". Această consfătuire a fost organizată în țara noastră potrivit hotărîrilor conferinței a III-a pentru coordonarea activității științifice din agricultură, care a avut loc în anul 1958 la Moscova și a sesiunii a VII-a a Comisiei permanente C.A.E.R. pentru colaborare economică și tehnico-științifică în domeniul agriculturii.

La consfătuire participă delegații din R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, R. P. Romînă, R. P. Ungară și U.R.S.S., precum și reprezentantul Comisiei permanente C.A.E.R. pentru agricultură și silvicultură. Asistă de asemenea ca invitați oameni de știință și specialiști în cultura porumbului de la Academia R. P. Romîne, Ministerul Agriculturii, de la institutele de cercetări agricole și de învățămînt agricol și din unități agricole de producție din țara noastră.

In cuvîntul de deschidere, tov Bucur Șchiopu, adjunct al ministrului Agriculturii, a salutat în numele oamenilor muncii din agricultura țării noastre pe participanții la consfătuire și le-a urat succes deplin în desfășurarea lucrărilor. Vorbitorul a arătat apoi principalele succese obținute în organizarea și dezvoltarea producției de porumb în țara noastră.

In numele Academiei R. P. Romîne participanții la consfătuire au fost salutați de acad. Gh. Ionescu Sisești.

In continuare, Kovacs Istvan, șeful secției de ameliorare a porumbului de la Institutul de Cercetări Agricole al Academiei de Științe a R. P. Ungare a prezentat din partea delegației R. P. Ungare referatul „Cuceririle științei agricole în domeniul selecției de porumb hibrid", iar ing. Alexandru Covor, director tehnic al Institutului de cercetări pentru cultura porumbului-Fundulea, din partea delegației țării noastre a expus referatul „Producerea și folosirea semințelor de porumb dublu hibrid".

Au urmat apoi discuții la referatele prezentate.

Lucrările consfătuirii continuă.

CIFRE ȘI FAPTE

● **Porumbul pentru siloz cultivat de colectiviștii din comuna Vinga, regiunea Timișoara, fiind semănat în trei faze, a putut fi recoltat în întregime cînd a ajuns la coacerea lapte-ceară. Gospodăria colectivă din Vinga a însilozat pînă acum 94 vagoane de porumb, asigurînd astfel nutrețul însilozat cel mai valoros, pentru hrana animalelor.**

● *Folosind ca sămînță soiul valoros de grîu „Odesa 16", și aplicînd agrotehnica înaintată (arătura de vară, îngrășăminte naturale și chimice, arătură de însămînțare, tăvălugit etc.), gospodăria colectivă din comuna Codăești, regiunea Iași, a obținut în vara acestui an o producție de 2.600 kg. grîu la hectar.*

● **Gospodăriile colective din Ciocaia, Săcueni, Sîntimbreu și altele din raionul Oradea, dîndu-și seama de importanța controlului semințelor destinate pentru semănat, au trimis la timp probele de analiză de laborator. În felul acesta, gospodăriile colective respective vor însămînța în curînd numai semințe de calitate superioară, ceea ce constituie o chezășie a obținerii de recolte sporite la hectar.**

Pentru recolte mari de grîu în 1961 prin aplicarea agrotehnicii înaintate

De ce gospodăria de stat Tîmna a obținut o producție mică de grîu

Media de grîu la ha obținută în vara aceasta de gospodăria de stat Tîmna, regiunea Craiova, este sub 1.000 de kg. Care sînt cauzele care au determinat acest insucces? A arunca vina pe intemperii — așa cum fac tovarășii din conducerea gospodăriei — însemnează a vorbi numai de una din cauze, de altfel nici pe departe cea mai importantă.

La data cînd am fost în gospodărie, grîul era de mai bine de o lună în magazii, o bună parte din teren era arat. Documentele ce se află la gospodărie privind cultura grîului sînt însă suficiente pentru a stabili cauzele principale, acelea care depind nemijlocit de oameni și care au făcut îndeosebi cu putință obținerea unor recolte nesatisfăcătoare.

Lipsuri importante privesc aplicarea măsurilor agrotehnice, începînd chiar cu pregătirea terenului de semănat. Iată un exemplu: La brigăzile Izvorul și Cacoți pe o suprafață de 20,5 ha și respectiv 70 de ha, grîul a fost cultivat după păioase. Pe aceste suprafețe, arătura s-a executat în septembrie în loc ca să fi fost făcută imediat după recoltarea plantei premergătoare. In plus, după însămînțare, terenul n-a fost tăvălugit așa cum se recomandă cînd arătura se face cu puțin înainte de însămînțare și mai ales cînd terenul este uscat și afînat. Un alt exemplu: La brigada Prunișorul, pentru însămînțarea grîului terenul în suprafață de 163 de ha a fost arat de două ori. Prima arătură a fost executată la cîteva zile după recoltarea plantei premergătoare, iar a doua în preajma însămînțării. Și de data aceasta s-au săvîrșit greșeli. Ambele arături s-au executat la aceeași adîncime; terenul fiind mereu uscat, miriștea reîntoarsă a rămas întreagă. Alte abateri de la aplicarea agrotehnicii s-au făcut la administrarea îngrășămintelor. Așa, de pildă, cu toate că solul gospodăriei are pH-ul sub 7 (spre acid), s-au încorporat îngrășăminte cu reacție acidă, — sulfatul de amoniu. Așadar, în loc să aplice îngrășăminte care să micșoreze aciditatea din sol, brigadierii au folosit îngrășăminte care măresc aciditatea solului, creînd astfel condiții nefavorabile dezvoltării plantelor. Dar greșelile nu s-au oprit aici. Cantitatea de sămînță dată la hectar a fost și ea greșit calculată. Astfel din sămînța unui soi de mare productivitate și timpuriu s-au dat la hectar numai 172 de kg în loc de 200 de kg cît prevedeau recomandările Trustului regional Gostat. Aceasta a făcut ca numărul de fire de grîu intrate în iarnă să fie cu circa 30 la sută mai mic decît era necesar pentru soiul respectiv.

Măsuri agrotehnice contraindicate condițiilor locale de sol și climă s-au aplicat și la întreținerea culturilor, începînd chiar imediat după însămînțare. Astfel, arăturile de însămînțare executate la adîncimea de 24—32 cm doar cu cîteva zile înaintea semănatului, n-au fost tăvălugite după însămînțare, pe cea mai mare parte din suprafață. Din această cauză, în primăvară pe suprafețe mari grîul a suferit de fenomenul numit descălțare sau dezrădăcinare. In timpul vegetației o mică suprafață din semănătură a fost îngrijită cum trebuie, pe restul s-au aplicat lucrări necorespunzătoare stării de vegetație a grîului.

Să concretizăm folosind datele cuprinse în procesele verbale de calamitate. Trecem peste faptul că unele date din aceste procese verbale diferă mult de cele scrise în registrul grîului. In procesele verbale de calamitate, ca o concluzie, stă scris: „calamitățile au fost provocate de ploile din primăvară, băltirea și variația bruscă a temperaturii, îngheț-dezgheț. Acestea au produs moartea plantelor prin asfixiere și descălțare (dezrădăcinare)". De ce plantele au rămas dezrădăcinate am văzut mai sus. Ce recomandă comisia pentru a se evita compromiterea totală a culturii? In loc să recomande măsuri de salvare a grîului prin efectuarea de drenuri deschise și puțuri absorbante pentru îndepărtarea apei de prisos, comisia a recomandat gospodăriei ca la culturile cu plante descălțate și ieșite slab din iarnă (cu pierderi de 30 la sută), să aplice îngrășăminte și o grăpare, sau numai grăpare. A grăpa o cultură rară și cu plante dezrădăcinate înseamnă să distrugi aproape tot restul de plante rămase sănătoase, lucru foarte ușor de înțeles de altminteri. Respectînd asemenea „recomandări", gospodăria n-a făcut decît să piardă o bună parte din producția de grîu. Singura recomandare valabilă ce se putea face în situația dată era ca aceste culturi să fie de îndată tăvălugite pentru a se da astfel plantelor putința de a-și fixa bine rădăcinile și a se dezvolta.

★

Cele cîteva exemple date mai sus dovedesc neîndoios că producția scăzută de grîu ce s-a obținut la gospodăria de stat din Tîmna se datorește în primul rînd condițiilor necorespunzătoare ce au fost create culturii grîului. Răspunderea pentru această situație revine, se înțelege, în primul rînd conducerii unității care a dovedit puțină preocupare pentru soarta recoltei de grîu. O parte din vină o are și Trustul regional Gostat Craiova. Este de neînțeles cum o gospodărie ca cea din Tîmna, care dispune de 4.000 de hectare teren, este încadrată doar cu un singur inginer agronom, iar din cei 8 brigadieri numai doi au studii medii. Pe de altă parte faptul că terenul gospodăriei este împrăștiat în 14 trupuri pe o rază de 10 km îngreunează mult efectuarea unui control cît de cît eficient. Aceste stări de lucruri necorespunzătoare pot fi curmate și, cu sprijinul Trustului regional, ele trebuie curmate cît mai de grabă. Printr-un control temeinic și organizat, gospodăria de stat din Tîmna trebuie ajutată îndeaproape, astfel ca insuccesul înregistrat în vara aceasta la cultura grîului să fie neapărat ultimul.

Ing. V. RIZESCU

Colectiviștii din Jirlău luptă pentru recolte bogate

(Urmare din pag. 1-a)

ha s-a însămînțat al treilea an grîu după grîu, ceea ce a dus, de asemenea, la micșorarea producției.

La obținerea unei producții nesatisfăcătoare a mai contribuit și faptul că în primăvară, grăpatul grîului nu a fost executat pe întreaga suprafață, iar cînd buruienile s-au dezvoltat, colectiviștii nu au fost mobilizați de către conducerea gospodăriei să plivească la vreme cultura.

Ținînd seama că în această toamnă vor trebui însămînțate cu grîu 1.000 de ha și trăgînd învățăminte din experiența anului trecut, conducerea gospodăriei colective din Jirlău a luat încă de pe acum măsurile corespunzătoare.

Pînă în prezent, au fost stabilite solele care urmează a fi însămînțate cu grîu; cele mai multe dintre ele au fost cultivate cu plante bune premergătoare. Pe terenurile care au fost însămînțate cu mazăre, fasole, borceag, o parte din cele cultivate cu sfeclă de zahăr etc., au fost executate arături adînci de vară. Ținîndu-se seama de terenul respectiv, arăturile au fost efectuate la o adîncime ce variază între 28-33 și 33-36 cm.

O dată cu arătura adîncă, au fost introduse sub brazdă însemnate cantități de gunoi de grajd. Această lucrare este în curs de executare. Importante cantități de gunoi de grajd vor fi încorporate și pe terenurile unde se va însămînța grîul după porumb.

Gospodăria urmează să primească 50 tone azotat de amoniu și superfosfat, îngrășăminte care vor fi folosite după necesități și la cultura grîului.

Cunoscînd că un factor hotărîtor în ridicarea producției la hectar îl constituie și sămînța, gospodăria s-a pregătit în mod temeinic și în această direcție. Astfel, din lotul semincer ce a fost însămînțat cu grîu A-15, colectiviștii au oprit 20 tone pentru sămînță. Din această cantitate, 8 tone vor fi schimbate cu alte soiuri de o productivitate mai înaltă. De asemenea, colectiviștii au trimis la laboratorul regional din Galați, pentru încercarea semințelor, probe de grîu pentru a se constata calitatea semințelor de grîu.

In prezent, o echipă de colectiviști lucrează de zor la selectatul grîului; în preajma însămînțărilor, acesta va fi tratat bine cu germisan pentru a nu se mai înregistra surprize de felul celor din anul trecut. De asemenea, colectiviștii vor veghea ca semănatul întregii suprafețe să se facă numai în cadrul epocii optime.

Respectînd întru totul măsurile luate și aplicînd regulile agrotehnice cerute de cultura grîului, gospodăria agricolă colectivă din Jirlău va obține în anul viitor o producție medie cu mult mai mare decît cea realizată în vara aceasta.

Insilozarea porumbului trebuie intensificată

(Urmare din pag. 1-a)

Stîlpu și Țintești unde s-au însilozat aproape 5.000 de tone de porumb.

Aceste rezultate sînt umbrite însă de lipsurile existente în alte unități din raion. La gospodăria colectivă din Costești, de pildă, s-au însilozat abia 350 tone din cele 950 planificate. La cea din Vadu Pașii numai 108 tone din 500 cît și-au propus colectiviștii, iar la cea din Beutu nu s-a însilozat nimic din cele 770 tone prevăzute în plan. Mult rămase în urmă cu însilozarea porumbului sînt și gospodăriile colective din Boboc, „Tudor Vladimirescu" din Cochirleanca, cele din Tăbărăști, Smeeni și altele.

Ritmul nesatisfăcător în care se desfășoară însilozarea porumbului în aceste gospodării se datorește faptului că nu se asigură aprovizionarea cu porumb a tocătorilor. La Costești, de exemplu, președintele gospodăriei colective tov. Gh. Petcu, tărăgănează acțiunea de însilozare a porumbului care l-a însămînțat pentru siloz.

La fel se întîmplă și la G.A.C. Boboc, Cochirleanca și Smeeni din raionul Buzău.

Toate acestea au făcut ca pînă mai zilele trecute, în raionul Buzău să se însilozeze numai 7.700 de tone din cele 14.100 planificate.

✶

Timpul este destul de înaintat. Pentru a asigura animalelor, pe perioada de iarnă, un furaj de bună calitate, este necesar ca organele de stat din raioanele R. Sărat și Buzău să ia urgente măsuri pentru grăbirea însilozării porumbului. În acest scop trebuie să se organizeze lucrul în două schimburi, așa cum s-a făcut în ultima vreme la gospodăriile colective din comunele Maxenu, Găvănești și Tăbărăști din raionul Buzău și la cele din comunele Ziduri și Joița din raionul R. Sărat.

Ținînd seama că în multe locuri porumbul pentru siloz a început să treacă de faza de coacere lapte-ceară, la însilozare trebuie să se folosească toate posibilitățile locale existente. Exemplul colectiviștilor din satul Pulești, raionul R. Sărat, unde tocatul porumbului s-a făcut și cu mijloace locale să fie urmat de toate unitățile rămase în urmă.

Mișcarea tocătorilor din unitățile unde s-a terminat tocatul în altele unde mai sînt cantități mari de însilozat să se facă încă în aceeași zi.

Avînd în vedere că în aceste raioane, din cauza secetei din ultimul timp porumbul a trecut brusc în faza de uscare, e bine ca însilozarea să se continue totuși, însilozîndu-se porumbul în amestec cu alte furaje verzi (frunze și colete de sfeclă de zahăr, dovleci, resturi de la grădina de legume etc.). Acolo unde lipsesc aceste furaje sau sînt în cantități mici, la însilozarea porumbului să se folosească apă cu sare în procent de 1 la sută sau cu apă cu melasă în concentrație de 2 la sută.

Urgentînd acțiunea de însilozare a porumbului, unitățile agricole socialist-cooperatiste din raioanele R. Sărat și Buzău vor asigura animalelor furaje de bună calitate și în cantități suficiente.

OAMENI DIN G.A.C.

Meșterul colectivei

— Da ce mă, voi m-ați cîștigat la belciuge, se oțărăște cîteodată, nea Petrică, cît îi de mare, holbîndu-se la cel care-l sîcîie. Acesta însă îl cunoaște bine pe meșterul colectivei și nu-i ia în seamă supărarea Nea Petrică cu glas scăzut, întreabă apoi:

— Ce s-a întîmplat, măi cutare?

— S-a înfundat vermorelul, nea Petrică și nu mai aruncă soluția, vorbește repede cel întrebat.

— Și de ce taci, măi, neică? De ce taci și nu spui ce te doare? se burzuluiește iar nea Petrică, plecînd glonț spre locul cu pricina.

În urma lui pășește repede cel ce-i adusese vestea, pe cînd nea Petrică, întinzînd „compasul" din trei pași e la fața locului.

— Uite, vezi tu măi Ilie, vezi tu garnitura asta? Dacă nu-i strînsă bine intră aer și vermorelul nu mai merge. Acum e gata. Pompează. Vezi cum lucrează? Nu puteai face și tu atîta lucru? Toată ziua vă învăț și tot după mine alergați. Mai descurcați-vă și singuri, mormăie nea Petrică, reparînd alt vermorel, ori curățînd vreo duză de resturile de var.

— Nea Petrică!

— Da tu ce mai vrei?

— Vino la cazane, că nu mai trage pompa și s-a încălzit apa de la serpentină.

— Și ies aburi în loc de țuică, nu-i așa?

— Încă nu, dar se încălzește. Vino repede că-i nevoie mare, mai zice omul și pleacă repede spre treburile lui.

Nea Petrică își pipăie buzunarul în care își păstrează sculele, se convinge că-s acolo, și după un sfert de ceas, pompa soarbe din puț apă rece care răcorește serpentina încinsă.

— Tu ce mai vrei?

— Hîrîie difuzorul, nea Petrică, tocmai acum cînd cîntă Maria Lătărețu, răspunde repede cel întrebat.

— Zău mă? Și fără Maria Lătărețu nu poți încărca bălegarul în căruță? se sborșește nea Petrică. Dar solicitatorul nu se lasă.

— Hai bre, nea Petrică...

— Hai că vin, vin acum.

Și nea Petrică din cîțiva pași e în curtea gospodăriei, unde hîrîie difuzorul.

— Ce naiba i-ai făcut, nea Petrică? se miră omul, auzind din difuzor o voce clară.

Nea Petrică zîmbește. Cu ochii lui ca de viezure, privește atent în jurul său să nu se mai strice ceva.

De opt ani, meșterul colectivei, cu cheia franceză în mînă, cu cleștele în buzunar și cu cuțitașul de altoit legat de-o curelușă, e prezent peste tot, unde e de reparat ceva. Și cîte nu sînt de pus la punct în curtea unei gospodării colective, cum e cea din Grădinari, raionul Domnești, regiunea București.

Dar în sfîrșit, cine-i nea Petrică ăsta?

Nea Petrică? E unul dintre cei mai destoinici colectiviști din Grădinari; meșter priceput. De la prima vedere crezi că-i mecanic și nu te înșeli. Motorul de la grădină, ori cel care trage apă la cazanele de țuică, cine le repară? Cînd îl vezi însă cum transformă un difuzor într-un aparat de radio cu cîteva capete de sîrmă și o baterie de buzunar, poți să spui că nu-i radiofonist? Nu poți spune. Numai că nea Petrică n-are vreme de ales. De la roabă pînă la aparatul de radio, toate au nevoie de mîinile lui pricepute. Numai că meșterul colectivei e mecanic, radiofonist, ori electrician din plăcere, căci meseria lui, cu care de altfel se mîndrește e cu totul alta. Petre Lupescu, colectivistul din Grădinari, e tehnician viticol. Acolo în vie îți arată nea Petrică ce poate. Gospodăria colectivă are 2 ha de livadă și 19 ha de vie nobilă. Zilele trecute am vizitat via gospodăriei cu un cercetător de la I.C.H.V. București. Cercetătorul — un om foarte pretențios în ceea ce privește cultura viței de vie — a rămas adînc impresionat de grija deosebită cu care colectiviștii din Grădinari și-au lucrat via. Felicitîndu-l pe nea Petrică, cercetătorul bucureștean l-a asigurat că via lor dă sigur peste 6.000 de kg struguri la ha

Cuvintele specialistului au fost pentru nea Petrică cea mai mare și mai de preț răsplată.

La Grădinari, atîrnînd grei pe spalieri, se coc struguri mari cît fazanii. Sîrmele întinse sub greutate, cînd le atingi țiuie ca strunele de vioară. De printre rîndurile de butuci apare statura înaltă a unui om trecut de prima tinerețe. A băgat în buzunare cleștele, șurupelnița și cheia franceză.

Aici, printre spalieri, Petre Lupescu se dovedește a fi tehnicianul viticol priceput și cu mare dragoste de meserie.

I. TERBESCU

Într-o gospodărie colectivă dobrogeană

Sectorul zootehnic poate aduce venituri și mai mari

În anul acesta, gospodăria colectivă din comuna „23 August", regiunea Constanța, va avea — conform planului — un venit de circa 2.500.000 lei. Sectorul zootehnic participă la realizarea planului de venituri cu circa 1 milion de lei.

Gospodăria colectivă are 170 taurine, din care 80 vaci de lapte, peste 1.500 oi, 160 porci, din care 38 scroafe, precum și circa 5.000 de păsări. In sectorul avicol, o mare atenție au dat colectiviștii creșterii gîștelor, al căror număr se ridică în anul acesta la peste 1.700. Gospodăria mai are, de asemenea, 80 stupi de albine, o fermă de iepuri de casă și un eleșteu de pește, cu apă dulce, care îi aduce venituri în sumă de circa 300 mii lei anual.

Membrii gospodăriei colective din comuna „23 August" știu că pentru a obține producții și venituri mari de la animale e nevoie să le asigure o hrană corespunzătoare cerințelor și să le îngrijească potrivit regulilor zootehnice. In anul acesta, ei au asigurat mari cantități de furaje: fîn, paie, nutrețuri, concentrate și altele. O importanță deosebită dau ei asigurării unor cantități de aproape 1.800 tone nutreț însilozat. In acest scop, colectiviștii au cultivat circa 100 ha porumb și floarea-soarelui pentru siloz. După cum afirma tov. ing. Dumitru Mihalache, zootehnistul gospodăriei, cantitatea de 1.800 tone nutreț însilozat va putea fi depășită, deoarece colectiviștii au o recoltă bogată de porumb pentru siloz și ei vor face eforturi pentru ca și frunzele de sfeclă de zahăr și alte plante să fie însilozate. La data cînd am vizitat această gospodărie, colectiviștii însilozaseră aproape jumătate din cantitatea de porumb prevăzută a fi însilozată.

Eforturile colectiviștilor din comuna „23 August" în vederea dezvoltării continue a sectorului zootehnic sînt demne de toată lauda. Ei dovedesc prin aceasta că sînt buni gospodari, că au înțeles cuvîntul partidului de a dezvolta multilateral gospodăria lor. Ei își dau seama că numai dezvoltînd continuu fondul de bază, averea obștească a gospodăriei colective, vor avea an de an belșug tot mai mare și în gospodăriile lor personale. Cu cît gospodăria colectivă va fi mai bine dezvoltată și mai bogată, cu atît mai mult și nivelul lor de trai va fi mai ridicat. Lucrul acesta a fost dovedit cu prisosință în anul trecut, cînd la împărțirea veniturilor li s-a cuvenit în bani și în natură cîte 20,40 lei pentru ziua-muncă, din care 8 lei în numerar. In anul acesta valoarea zilei-muncă va fi și mai mare. In fiecare trimestru, colectiviștii au primit, drept avans, cîte 10 lei la o zi-muncă, iar la împărțirea avansului în natură din vara aceasta li s-au dat cîte 3 kg grîu pentru fiecare zi-muncă.

Consiliul de conducere al gospodăriei, brigadierii și tehnicienii, toți colectiviștii, trebuie să facă eforturi pentru a dezvolta și mai departe gospodăria lor, pentru a merge cu pași mai mari înainte. Ei sînt demni de laudă că în condiții naturale nu tocmai favorabile, au obținut în anul acesta 2.160 kg grîu în medie la hectar. Merită evidențiat și faptul că în anul acesta au obținut, în medie, cîte 102 miei la 100 de oi de la întreaga turmă de oi țigăi-spancizate, că au obținut, de asemenea, în medie, cîte 3 kg lînă și cîte 52 litri de lapte de la fiecare oaie furajată. Ei ar putea obține însă și mai mari succese. Astfel, străduindu-se să înlocuiască oile pe care le au în prezent cu oi merinos, aplicînd experiența stațiunii experimentale Palas a I.C.Z., care în anul acesta a obținut, în medie, 8,100 kg lînă pe cap de oaie furajată, colectiviștii vor mări considerabil producția oilor. Producții mai mari ar fi putut obține, de asemenea, de la cele 80 vaci, dacă s-ar fi preocupat în măsură mai mare de selecționarea lor. Așa după cum spunea tov. inginer D. Mihalache, un spor de producție la lapte s-ar fi putut obține chiar în condițiile actuale de la vacile neselecționate, dacă s-ar fi luat din timp măsuri de înlocuire a unor îngrijitori care nu știau sau nu voiau să îngrijească bine vacile. Consiliul gospodăriei a luat însă cu întîrziere aceste măsuri. Colectiviștii din comuna „23 August" ar putea da o mai mare dezvoltare și creșterii păsărilor. Nu numai în ceea ce privește mărirea numărului de găini și gîște, ci și altor păsări. Pe marginea eleșteului de 193 hectare al gospodăriei colective, gospodăria de stat din localitate crește un mare număr de rațe. Îți e mai mare dragul să privești aceste păsări, cînd crescătorii de la G.A.S. le dau drumul pe lac. De la depărtare, îți face impresia că sînt mii de nuferi albi. In timp de 3—6 luni un boboc de rață poate să crească la peste 2 kg fiecare aducînd, cu cheltuieli mici, un venit frumos.

Potrivit calculelor făcute, pe marginea acestui lac ar putea să crească și gospodăria colectivă cel puțin 20.000 rațe pe an. Numai din vînzarea bobocilor de rață, gospodăria ar putea să aibă un venit de cîteva sute de mii de lei, fără să mai punem la socoteală ouăle pe care le-ar da rațele. Credem că consiliul gospodăriei ar face foarte bine dacă ar lua măsuri de folosire a acestei importante resurse care-i stă la îndemînă.

Nu ne îndoim că consiliul de conducere și colectiviștii din „23 August" vor examina cu atenție sugestiile noastre și vor lua măsurile necesare în vederea dezvoltării gospodăriei lor. Trebuie spus însă că gospodăria colectivă întîmpină și unele greutăți pentru înlăturarea cărora are nevoie de sprijinul comitetelor executive ale sfaturilor populare raional și regional. De exemplu, ea ar putea da o mai mare dezvoltare fermei de iepuri de casă, dar trebuie să fie ajutată să-i valorifice fie prin contractarea cu unele organizații comerciale din alte regiuni, fie cu organizația comercială republicană pentru export. Acest ajutor din partea organelor superioare este cu atît mai necesar cu cît știm că și alte numeroase gospodării colective din regiunea Constanța întîmpină asemenea greutăți.

Ș. N.

Au terminat pregătirile pentru însămînțările de toamnă

Mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare au terminat în cea mai mare parte revizuirea și repararea tractoarelor, semănătorilor și a celorlalte utilaje pe care le vor folosi la executarea arăturilor și însămînțărilor de toamnă.

În toamna acestui an, stațiunile de mașini și tractoare vor folosi la lucrările agricole cu 4.000 mai multe tractoare și cu peste 4.000 mai multe semănători decît în toamna anului trecut. Pentru adîncirea arăturilor, condiție importantă de sporire a producției, stațiunile vor lucra cu aproximativ 6.000 pluguri cu scormonitoare, iar pentru executarea arăturilor pe terenurile în pantă industria le livrează circa 1.000 pluguri reversibile.

Ca urmare a înzestrării S.M.T. cu noi tractoare și mașini agricole și prin mărirea randamentului pe tractor, mecanizatorii vor efectua în toamna aceasta un volum de lucrări de aproape 6.000.000 hectare arătură normală, cu peste 2.370.000 mai mult decît în perioada corespunzătoare a anului trecut.

15 ani de la proclamarea R. D. Vietnam

Pe drumul agriculturii socialiste

Nghiem Xuan Yen
Ministrul Agriculturii
R. D. Vietnam

La 2 septembrie 1960 se împlinesc 15 ani de la proclamarea Republicii Democrate Vietnam.

În acest răstimp, poporul vietnamez, sub conducerea partidului celor ce muncesc, a obținut realizări de mare însemnătate. În R. D. Vietnam, țară care a cunoscut în trecut din plin jugul și înapoierea dependenței coloniale, se desfășoară în prezent o vastă operă de construcție socialistă.

Publicăm mai jos articolul tovarășului Nghiem Xuan Yen, ministrul Agriculturii R. D. Vietnam, în care sînt înfățișate succesele obținute în agricultura acestei țări frățești.

După restabilirea păcii în Vietnamul de Nord, poporul muncitor a trecut la realizarea sarcinilor puse de revoluția socialistă. Cea mai urgentă sarcină a fost aceea a vindecării grabnice a rănilor lăsate de război și începerea operei de refacere a economiei țării, în care producția agricolă ocupă un loc principal.

Opera de refacere a producției agricole între anii 1955—1957 s-a lovit de mari greutăți (devastările de pe urma războiului, calamitățile naturale etc). Aceste greutăți au putut fi însă învinse, datorită terminării reformei agrare în cîmpiile din deltă și în regiunile centrale. În această perioadă, R. D. Vietnam a primit un ajutor susținut, prietenesc și dezinteresat din partea țărilor socialiste frățești și în primul rînd din partea Uniunii Sovietice și a R. P. Chineze.

Călăuziți de Partidul celor ce muncesc din Vietnam și de guvernul R. D. Vietnam, țăranii din această țară au depus eforturi mari pentru a repune în stare de cultură terenurile lăsate în paragină, au pornit lupta contra secetei, contra inundațiilor în orezării etc. Aceasta a fost o muncă plină de eroism care s-a soldat cu rezultate strălucite.

La începutul anului 1957, rănile lăsate de război la sate erau vindecate. 125.000 ha lăsate în paragină au fost redate agriculturii. Alte zeci de mii de hectare aparținînd țăranilor constrînși de dușmani să emigreze în sudul țării, au fost, de asemenea, arate și date în cultură. Suprafața orezăriilor a crescut. Noi lucrări de îmbunătățiri funciare au început peste tot locul. O rețea de peste 3.500 km de diguri distruse în timpul războiului a fost refăcută și consolidată. Șeptelul de animale de muncă, decimat pur și simplu în timpul războiului, a fost de asemenea, reconstituit. În regiunile de munte, și mai ales în regiunea de nord-vest, numărul boilor și bivolilor a crescut într-un ritm rapid.

Datorită pe de o parte acestor măsuri, iar pe de altă parte încurajării producției de către stat am putut obține recolte bune în cursul a 3 ani la rînd — și îndeosebi în 1956. Producția agricolă a crescut. La sfîrșitul anului 1957 se poate spune că pe tarlalele pe care se obțin produse agricole pentru bunurile de consum, volumul producției a atins și chiar l-a depășit pe cel dinainte de război. De exemplu, producția medie anuală de paddy (orez nedecorticat) este în prezent de 4 milioane de tone, față de 2.400.000 tone cît era în anul 1939. In ce privește plantele industriale, ținînd seama de cele 12 principale specii cultivate, între care — bumbac, iută, ricin — suprafața totală cultivată depășește cu 56,4 la sută pe aceea din 1939.

Totodată, numărul boilor și bivolilor a crescut cu mult față de cel dinainte de război. La sfîrșitul anului 1959 în R. D. Vietnam existau peste 2.140.000 boi și bivoli față de 1.350.000 în 1939, peste 2.950.000 de porci, față de 2.137.000 în 1955.

Se poate spune pe drept cuvînt că după 3 ani de eforturi susținute, producția agricolă a R. D. Vietnam, greu lovită de război, a putut să fie în cea mai mare parte refăcută.

Succesele dobîndite se datoresc întăririi alianței muncitorilor și țăranilor, baza statului nostru de democrație populară. Acest lucru scoate în evidență cu putere superioritatea regimului nostru pus în slujba maselor muncitoare. Succesele obținute în agricultură contribuie la creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii și la consolidarea R. D. Vietnam. Aceste succese ilustrează în același timp justețea politicii partidului și guvernului care știu să mobilizeze imensele energii creatoare ale poporului.

Succesele obținute slujesc revoluției socialiste și luptei de reunificare națională.

Anul 1958 a marcat începutul unei noi schimbări revoluționare și unei largi mișcări de mase, care au răspuns cu entuziasm la chemarea partidului și guvernului. Comitetul Central al partidului celor ce muncesc din Vietnam, la cea de 14-a plenară și Adunarea Națională a țării la cea de-a 9-a sesiune a sa au aprobat planul de 3 ani (1958—1960) de transformare socialistă a economiei și de dezvoltare a culturii. În ansamblul sarcinilor trasate prin plan, dezvoltarea și transformarea socialistă a agriculturii reprezintă veriga principală.

La sfîrșitul anului 1960, cooperativizarea agriculturii țării va fi în ansamblu terminată, prin crearea cooperativelor de tip inferior și a unui mare număr de cooperative de tip superior. În viitor producția agricolă va fi sporită cu mult. La sfîrșitul acestui an, valoarea globală a producției agricole va fi cu 46 la sută mai mare față de cea din 1957, obținîndu-se în medie 400 kg bunuri alimentare anual pe cap de locuitor. Totodată, producția plantelor industriale și furajere va crește cu mult.

Una dintre sarcinile importante ce se pun în agricultura țării este lupta ce trebuie dată pentru învingerea calamităților naturale, împotriva concepțiilor retrograde și a urmărilor vechiului regim. În ultimii ani, în lupta dintre concepțiile noi și cele vechi, în agricultură s-au obținut succese remarcabile. În măsură tot mai mare se aplică metodele moderne de lucru: arătura adîncă, fertilizarea solului, repicatul în rînduri strînse etc. Lupta pentru creșterea producției agricole se desfășoară cu tot mai bune rezultate, învingîndu-se rînd pe rînd greutățile și deprinderile învechite.

Partidul și guvernul acordă o deosebită însemnătate creșterii producției agricole. Între măsurile luate în această direcție se numără și construirea unui mare sistem hidraulic la Bac Hung Hai, elaborarea planurilor de cercetări științifice și tehnice în agricultură și grăbirea formării a numeroase cadre de specialiști.

Primind pămînturi și vite de lucru, devenind stăpîni pe munca lor, reconstruindu-și satele devastate de război, țăranii din R. D. Vietnam muncesc cu un avînt pilduitor, răspund cu entuziasm chemării lansate de Președintele Republicii Ho Și Min, de a porni pe drumul socialismului.

Analizînd succesele obținute pînă acum în privința sarcinilor prevăzute în planul de 3 ani referitor la creșterea producției agricole, atenția noastră se îndreaptă către realizarea unui ritm mai rapid în dezvoltarea diferitelor ramuri ale agriculturii. Acest ritm rapid este asigurat de dezvoltarea cooperativizării agriculturii, de perfecționarea tehnicii agricole.

Această evoluție rapidă și fecundă ilustrează tendința spre progres și entuziasmul cu care masele țărănimii muncitoare participă, sub conducerea clasei muncitoare, la construirea socialismului în R. D. Vietnam. Ea demonstrează cu claritate justețea liniei indicate de comitetul central al partidului, prin hotărîrile luate la cea de a 14-a plenară a sa. Această evoluție subliniază marile posibilități de progres ale țărănimii. Ea deschide o perspectivă plină de lumină îndeplinirii planului de 3 ani în toate domeniile inclusiv în domeniul transformării socialiste a agriculturii.

Muncă spornică la o pepinieră de arbori de cauciuc în R. D. Vietnam.

ȘTIRI EXTERNE

● Potrivit unui studiu statistic dat publicității de O.N.U. la 28 august populația globului număra 2.900.000.000 oameni.

● La tribunalul din Paris a început la 29 august procesul inițiatorilor complotului de la Alger. Pe banca acuzaților se află 22 de persoane printre care cunoscuții ultracolonialiști Pierre Lagaillarde, Jean Marie Demarquet, Alain de Serigny etc.

● Sub lozinca „Să fie lichidate bazele americane de pe pămîntul Angliei" peste 150 de tineri scoțieni au participat zilele trecute la un marș de la baza americană din Prestwick pînă în orașul Ayr.

● În prezent, în Vietnamul de sud există peste un milion și jumătate de șomeri. Numai în orașul Saigon aproximativ 69 la sută din numărul total al muncitorilor nu au de lucru.

● La 29 august a fost asasinat la Aman (capitala Iordaniei) Hazza Al Majali, primul ministru al Iordaniei. Datorită exploziei care a avut loc, în afară de Hazza Al Majali au mai murit 9 persoane alte peste 50 fiind grav rănite.

● După uzinele de automobile Peugeot și Chausson (Franța), conducerea uzinelor de automobile Renault a luat măsura de a reduce săptămîna de lucru a celor 60.000 de muncitori. Într-o declarație a Confederației Generale a Muncii se condamnă măsurile luate de uzinele Renault în urma cărora salariul muncitorilor va scade cu 2.000 pînă la 3.000 franci lunar.

● Pavilionul R. P. Romîne la Tîrgul din Izmir (Turcia) se bucură de un mare succes. Zecile de mii de vizitatori fac aprecieri elogioase asupra exponatelor printre care se află o fabrică de gheață, motoare electrice, tractoare, mașini de morărit etc.

DEZARMAREA — cauza tuturor popoarelor

Realmente nu există zi în care presa sau posturile de radio să nu aducă vești din diferite părți ale lumii despre voința cu care oamenii cinstiți se pronunță în apărarea păcii. Popoarele din toate țările doresc cu ardoare pace. Ele urăsc pe ațîțătorii la război, pe fabricanții de arme cărora cursa înarmărilor le aduce cîștiguri grase, se opun cu tot mai multă forță planurilor acestora. Se înțelege prea bine, în toate țările, lupta împotriva neguțătorilor de moarte.

Iată, să spicuim cîteva din noianul de știri sosite în ultimele două zile din diferite țări și care reflectă amploarea cu care masele populare se pronunță împotriva pregătirilor de război, pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale.

În Germania Apuseană, acolo unde guvernul lui Adenauer, în strînsă cîrdășie cu militariștii și revanșarzii și cu sprijinul puterilor occidentale, face tot ce-i stă în putință pentru a împinge omenirea într-un nou măcel mondial, mase tot mai largi de oameni se angajează în lupta pentru pace. Zilele trecute a avut loc primul congres al Comitetului luptătorilor pentru pace din landul vest-german Hessen, care s-a desfășurat sub lozinca „Pentru pace, dezarmare și coexistență". La congres au luat parte peste 300 de delegați reprezentînd diferite organizații de luptători pentru pace din landul Hessen. In cuvîntările delegaților s-a oglindit îngrijorarea cu care poporul german urmărește politica dusă de guvernul de la Bonn, politică de înarmare, de permanentizare a scindării Germaniei și de pregătire a unui nou război. Delegații au semnat Apelul Consiliului Mondial al Păcii de la 11 iulie 1960 prin care se cere să fie convocată o conferință a tuturor statelor pentru înfăptuirea dezarmării generale și controlate. Acest apel va fi remis Bundestagului, guvernului federal și primului ministru al landului Hessen.

In Norvegia și Danemarca, în Suedia, Finlanda și Islanda o serie de organizații s-au pronunțat și se pronunță împotriva războiului. De curînd, aceste organizații au adresat un apel conferinței miniștrilor Afacerilor Externe din țările nordice care s-a deschis la 29 august la Oslo, apel prin care cer să se acorde o deosebită atenție problemei dezarmării. „Considerăm, se subliniază în apelul amintit, că înfăptuirea dezarmării este în prezent o necesitate imperioasă". Autorii apelului declară că și țările mici trebuie să manifeste inițiativă în vederea înfăptuirii dezarmării.

Și din îndepărtata Japonie continuă să sosească vești despre acțiunile organizate de masele muncitoare de aici împotriva manevrelor întreprinse de ațîțătorii la război. De mai mult timp, populația acestei țări se împotrivește staționării în porturile japoneze a navelor militare ale flotei a 7-a americane. Locuitorii orașului Kobei unul din marile porturi japoneze, au organizat zilele trecute un miting la care s-a cerut plecarea imediată din port a navelor militare americane. In port și în fața instituțiilor americane din oraș au avut loc demonstrații ale oamenilor muncii. Demonstranții au scandat lozinca: „Yankei, cărați-vă acasă. Jos tratatul de securitate!"

Intr-o rezoluție de protest, transmisă de postul de radio al portului, se spune că poporul japonez nu vrea să accepte intrarea unor nave militare americane, avînd la bord arma atomică, în apele sale teritoriale. Rezoluția cere imediata retragere a navelor flotei a 7-a americane din portul Kobei.

In spiritul păcii și coexistenței pașnice, al rezolvării problemei dezarmării, cea mai importantă problemă a zilelelor noastre, de către reprezentanții cei mai autorizați ai statelor, continuă să se pronunțe numeroși conducători și oameni politici. Eri, de pildă, ziarele au publicat știrea că într-o cuvîntare pe care a rostit-o la 31 august în parlamentul Indiei, primul ministru Nehru a subliniat că problema dezarmării este în prezent cea mai importantă problemă. El a salutat ideia participării șefilor de guverne la discutarea problemei dezarmării de către Adunarea Generală a O.N.U.

E imposibil de amintit măcar în spațiul unui scurt articol toate manifestările care au loc în aceste zile în diferite țări ale lumii și care reflectă dorința popoarelor de a trăi în pace și prietenie. Frontul partizanilor păcii și coexistenței pașnice se lărgește continuu. Popoarele sprijină cu căldură inițiativele și eforturile depuse de U.R.S.S. și celelalte țări socialiste în direcția izbăvirii omenirii de primejdia unui nou război. In această luptă poporul nostru este — după cum au dovedit și recentele dezbateri ale sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale și însuflețirea și deplina aprobare cu care oamenii muncii au primit raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și hotărîrile sesiunii — un ostaș de nădejde.

SPORT

● Consiliul raional U.C.F.S. Brănești a organizat o competiție sportivă dotată cu **„Cupa sectorului socialist al agriculturii"**, la care participă asociațiile sportive de pe lîngă G.A.S.-uri și S.M.T.-uri.

Competiția, care a început la 24 august, cuprinde întreceri la fotbal și volei. Echipele participante vor juca tur și retur.

● *La Videle au avut loc recent întrecerile de volei din „Cupa Recolta", competiție organizată de consiliul raional U.C.F.S. Videle. La aceste întreceri au participat 3 echipe feminine și 3 echipe masculine din raioanele Roșiori, Videle și Domnești. Atît la fete cît și la băieți, victoriile au revenit echipelor din Videle.*

● Consiliul raional U.C.F.S. Olteni a organizat o serie de concursuri sportive pentru trecerea normelor G.M.A. La concursurile ce s-au desfășurat în comunele Olteni și Vîrtoape a participat un număr de aproape 250 tineri din Frăsinet, Orbeasca, Vîrtoapele, Olteni, Rădoești, Licurici, Bivolița, Necșești. Dintre aceștia, au reușit să-și treacă normele G.M.A. gradul I 150 de concurenți. Rezultate meritorii au obținut tinerii colectiviști Ion Stoica, Alex. Greșan, Mihai Cristea, Stelea Badea.

Din țările de democrație populară

R. P. MONGOLĂ

Pe ogoarele R.P. Mongole se coace o bogată recoltă, care după cum se așteaptă va fi de 1,5 ori mai mare decît cea din anul trecut. La grîu se prevede să se obțină în medie cîte 12 chintale la hectar. Anul acesta suprafața cultivată cu grîu reprezintă 80 la sută din întreaga suprafață cultivată a R.P. Mongole.

Au fost terminate pregătirile în vederea strîngerii recoltei și încep lucrările de recoltare. Cu ajutorul celor peste 1000 de combine, 1200 de tractoare și cîteva mii de autocamioane, care au fost pregătite, se va putea termina strînsul recoltei în 12—15 zile.

Anul acesta se prevede să se strîngă prin metoda în două faze a cel puțin 80 la sută din întreaga recoltă.

R. P. ALBANIA

Cu cîtva timp în urmă a fost terminată construirea canalului de irigație Kalivac - Cierrush - Kute, lung de 15 km. Avînd un debit de 4 litri pe secundă, canalul va ajuta la irigarea cîmpiilor din Kalivac, Ciorrush și Kute.

O mare contribuție la construirea canalului au dat-o țăranii din cooperativele agricole situate de-a lungul traseului canalului.

De curînd au început lucrările pentru montarea mașinilor la stațiunea de pompare la un nou canal Selishte-Cakran. Acesta este prevăzut a fi terminat în cinstea celui de-al IV-lea Congres al Partidului Muncii din Albania. Noul canal va avea o lungime de 11 km și va alimenta cu apă o suprafață de 800 ha, terenuri ale cooperativei „Skenderben" din Cakran.

R. P. UNGARĂ

Satul Ujmajor, situat în partea de nord a R.P. Ungare, în județul Negrad, a devenit cunoscut în întreaga țară datorită realizărilor remarcabile obținute de colectivul gospodăriei experimentale din acest sat. Această gospodărie și-a propus să obțină noi soiuri de plante, care prin calitățile lor deosebite să contribuie la creșterea producției agricole și la îmbunătățirea calității ei.

Cu cinci ani în urmă, colectivul gospodăriei în frunte cu C. S. Nagy Laszlo, cunoscut miciurinist, a întreprins o serie de cercetări în vederea obținerii unor noi soiuri de ardei care să asigure o producție satisfăcătoare și pe terenuri sărace în apă. După o muncă îndelungată și migăloasă, prin selecționarea și încrucișarea unor plante de ardei a căror rădăcini pătrundeau adînc în pămînt s-a obținut un soi nou deosebit de rezistent la boli, care dă recolte bogate și pe terenuri sărace în umiditate și ale cărui fructe sînt mai mari și mai bogate în vitamine. Anul acesta parcelele experimentale, însămînțate cu noul soi de ardei fără să fie udate, s-a obținut o recoltă mai bogată decît pe parcelele cultivate cu soiuri tradiționale.

Conferință de presă la Ambasada R. D. Germane

Marți seara, a avut loc la Ambasada R. D. Germane o conferință de presă în legătură cu apropiata deschidere a ediției de toamnă a Tîrgului internațional de la Leipzig.

Ziariștii prezenți au fost salutați de Ingeborg Plaschke, atașat comercial al ambasadei R. D. Germane la București.

A luat apoi cuvîntul Erich Wächter, adjunct al ministrului Comerțului Exterior și Intergerman, care a vorbit despre Tîrgul de la Leipzig, importantă manifestare economică internațională și despre însemnătatea acestui prilej de întîlnire între est și vest în dezvoltarea comerțului internațional.

Pavilionul romînesc va expune o gamă variată de produse agroalimentare; de asemenea vor mai fi expuse filatelie și tipărituri.

In încheierea conferinței de presă au rulat mai multe filme documentare despre ediția din primăvara trecută a Tîrgului internațional de la Leipzig și despre diferitele ramuri industriale ale R. D. Germane.

(Agerpres)

Din experiența agriculturii U. R. S. S.

Metodele de însilozare a porumbului și a altor culturi

Prof. A. A. ZUBRILIN

De curînd, Consiliul tehnico-științific din Ministerul Agriculturii al U.R.S.S. a analizat o serie de materiale ale institutelor de cercetări științifice cu privire la metodele de însilozare a porumbului și a altor culturi.

În articolul prof. A. A. Zubrilin, șeful secției de însilozare și tehnologia furajelor din Institutul unional de cercetări zootehnice, sînt generalizate rezultatele muncii institutelor științifice și ale unităților agricole fruntașe, care au acumulat o experiență însemnată în însilozarea nutrețurilor.

În articol sînt expuse principiile diferitelor metode de însilozare care se recomandă colhozurilor și sovhozurilor, în scopul sporirii cantității și îmbunătățirii calității nutrețului însilozat.

Însilozarea porumbului constituie o etapă hotărîtoare în pregătirea furajelor, metodă de bază pentru folosirea principalei rezerve de furaje suculente dintre cele mai valoroase. Sarcina constă în aceea ca această lucrare să fie executată la un nivel tehnic și organizatoric înalt, să se recolteze porumbul în perioade optime și scurte.

Recoltarea prea timpurie a porumbului duce nu numai la reducerea valorii nutritive a nutrețului însilozat, ci și la micșorarea unor cantități importante de substanțe uscate pe unitatea de suprafață. S-a stabilit că cel puțin 60 la sută din valoarea nutritivă a porumbului este concentrată în știuleții care au ajuns în faza de maturitate lapte-ceară și ceară. În regiunile în care porumbul nu poate ajunge la această fază de maturitate trebuie recoltat înainte de începerea gerurilor.

Principalul este să apropiem producția de nutreț însilozat de calitatea și nivelul recoltei efective a porumbului.

În ultimii ani însilozarea furajelor s-a dezvoltat într-un ritm impetuos. Acum 7 ani, în Uniunea Sovietică au fost însilozate peste 32 milioane de tone, sau de două ori și ceva mai puțin decît în S.U.A. în anul 1957. Anul trecut, colhozurile și sovhozurile au însilozat 148 milioane de tone, adică de 2 ori și ceva mai mult ca în S.U.A. În următorii 6-7 ani, cantitatea de siloz pe întreaga țară va crește în comparație cu anul 1957 de 3—3,5 ori și va reprezenta 350—400 milioane de tone. Putem fi siguri că această sarcină va fi rezolvată cu succes.

Ce arată experiențele

Paralel cu acumularea bogatei experiențe de producție în cultura porumbului, se răspîndește și experiența înaintată a însilozării, se perfecționează și se aprofundează cercetările științifice în acest domeniu. Și una și cealaltă dau posibilitate să se stabilească principalele căi care duc la pierderi de recoltă, să se descopere procesele care înrăutățesc calitatea nutrețului însilozat, să se găsească metodele de îmbunătățire a tehnologiei însilozării, acordîndu-se atenție principalilor factori care produc pagube producției furajelor însilozate de calitate superioară.

Pentru a spori producția de porumb însilozat și de alte culturi de calitate superioară, în primul rînd trebuie să se asigure continuitate însilozării, începînd de la recoltarea și transportul masei verzi și terminînd cu îndesarea furajelor însilozate.

Nu se admit întreruperile dese și de lungă durată în procesul de însilozare a masei verzi, întrucît acestea contribuie la dezvoltarea microflorei care produce o cantitate mare de căldură și care distruge puternic cele mai valoroase substanțe nutritive. Totodată, prin întreruperi, se înrăutățesc rapid calitățile gustative și dietetice ale nutrețului însilozat.

Însilozarea înceată este însoțită întotdeauna de acumularea unei cantități mari de acid acetic care influențează negativ asupra calității și consumului acestui furaj. În cazul cînd însilozarea durează mult timp, se observă o transformare acidulată a acidului lactic, care după cum se știe este principalul factor de conservare. Aceasta crează condiții pentru dezvoltarea proceselor de putrezire și de descompunere puternică a nutrețului însilozat.

Acidul lactic și alți acizi organici sînt foarte repede distruși de mucegaiuri, a căror apariție servește ca indice pentru procesele care se desfășoară vertiginos chiar și în cazul pătrunderii neînsemnate a aerului. În aceste cazuri, plantele își pierd structura inițială și devin mucilaginoase, căpătînd un miros de mucegai. Cea mai importantă cauză a reducerii producției și a valorii nutritive a nutrețului însilozat este procesul de încingere a masei. Particularitatea acestui proces constă în aceea că el reprezintă principala cale de **„pierderi invizibile"** care se numește „asfixie". Din cauza „asfixierii" în primul rînd se pierd substanțele hrănitoare valoroase, ca zahărul și amidonul care alcătuiesc principala masă a substanței uscate a știuleților în faza de lapte-ceară și lapte. O cantitate mare de zahăr conțin cocenii verzi de porumb, care, de asemenea, „ard" în cazul încingerii masei însilozate încet. Pierderile sînt deosebit de mari cînd temperatura masei ajunge la 60—70°. În unele cazuri, temperatura furajelor însilozate se ridică pînă la 75—80°.

În cazul folosirii metodei fierbinți de însilozare, pierderile de substanță uscată din cauza „asfixiei" ajung pînă la 30—40 la sută.

Întrucît încingerea maselor vegetale are loc numai în prezența aerului, [illegible] crului combinelor pentru recoltat siloz, sau al autocamioanelor care transportă masă verde la locul de însilozare.

Este important deci să se asigure continuitatea procesului de însilozare pentru toate metodele folosite: silozuri la suprafață, gropi, turnuri.

De exemplu, anul trecut în sovhozul Cistov din Cazahstanul de Nord, pentru însilozarea a 2289 tone de porumb în silozuri la suprafață, s-au repartizat 5 combine SK-2, 6 și 19—27 autocamioane și mașini basculante. Toate autocamioanele aveau caroserii articulate și dispozitive pentru descărcarea mecanică a mașinii. Aceasta a permis să se umple un siloz la suprafață **în 4 zile.**

Cu greu se poate considera serioasă presupunerea că atît în prezent, cît și în perspectivă în orice zonă și gospodărie poate exista o singură metodă de însilozare, care să fie socotită ca cea mai eficientă și avansată. A crede acest lucru înseamnă a nu ține seama de anumite zone geografice specifice, a închide ochii în fața diferenței între sud și nord, între climat secetos și umed, a nu ține seama de specializarea gospodăriilor, de tipurile de furaje, de sistemele de întreținere a animalelor etc.

Metoda de însilozare la suprafață

Ținînd seama de cei 30 de ani de experiență a însilozării furajelor în U.R.S.S. precum și de datele științifice din țară și străinătate se pot spune următoarele: nu numai în prezent, dar și în viitorii ani pretutindeni va predomina metoda de însilozare la suprafață, adică însilozarea în grămezi de diferite forme. Importanța acestei metode constă în aceea că ea nu este legată de construcții de siloz, permite să se facă însilozarea oriunde și în orice cantitate, să se folosească mai bine mijloacele de transport și combinele pentru recoltarea masei verzi. Toate acestea reduc prețul de cost al nutrețului de siloz, dau posibilitatea de a se organiza hrănirea animale- [illegible] **rotunde și în șanțuri este o etapă trecută. Aceste metode sînt necesare numai pentru pregătirea silozului combinat folosit în rația porcilor, vițeilor și păsărilor.**

Să îndesăm cît mai bine masa însilozată

Totuși trebuie să spunem că cu toate avantajele sale, însilozarea la suprafață are și neajunsuri. Prin însilozarea la suprafață, de cele mai multe ori se fac grămezi lungi cu bază dreptunghiulară. Partea superioară a grămezii se face sub formă de acoperiș cu două pante pentru scurgerea apei de ploaie.

Părțile verticale ale grămezilor sînt bune pentru că asigură o autotasare mai mare nu numai a straturilor interioare, ci și a celor exterioare ale masei, care sînt în apropierea aerului. Totuși, îndesarea straturilor exterioare ale grămezii cu tractorul se poate face ușor numai cu condiția folosirii cofrajului sau a unor suporturi laterale așezate sub formă de scut, garduri de lemn, împrejmuiri etc. În caz contrar se crează posibilitatea pătrunderii aerului în siloz și deci primejdia de a se produce pierderi mari de substanțe uscate din cauza „asfixiei". În afară de aceasta, straturile exterioare se strică din cauza mucegaiului sau putrezirii.

În grămezile deschise, cea mai mică cantitate de oxigen (0,2—1,0 la sută) se găsește la adîncimea de 2,5 m de la suprafața laterală, ceva mai mare (2—3 la sută) — la adîncimea de 1,25 m. și în sfîrșit, în partea exterioară a grămezii, cantitatea de 17—18 la sută. Peste 12—14 ore temperatura masei mai puțin suculente (borceag-mazăre plus ovăz cu umiditate de 65 la sută) însilozate în grămezi, se ridică pînă la 60—65°. Cel mai repede se încălzește masa în cazul cînd este slab tasată. În funcție de gradul și durata pătrunderii aerului în siloz, grosimea stratului stricat este de 10—40 cm. Grosimea cea mai mică a stratului stricat se observă atunci cînd părțile laterale ale grămezii se îndeasă cu tractorul și se folosește cofrajul sau alte suporturi laterale.

„Asfixia" și deșeurile reprezintă una din principalele cauze care duc la neconcordanța între cantitatea de masă verde obținută și cantitatea de furaj însilozat obținut și folosit.

Datele destul de exacte obținute de Institutul unional zootehnic și Institutul unional de producerea furajelor „V. P. Wiliams" au arătat că în silozurile de suprafață pierderile nu sînt atît de mari din cauza deșeurilor, cît din cauza „asfixiei". Se înțelege, desigur, că cu cît grămada este mai mare, cu atît pierderile relative ale deșeurilor sînt mai mici. În sovhozul Cistov, de exemplu, pierderea de substanțe uscate în deșeurile porumbului însilozat într-o grămadă lungă nu au depășit 4 la sută. Dacă se ține seama că deșeurile stabilite prin cîntărire sînt numai un rest al unei părți de furaje stricate și reprezintă cel puțin o jumătate din nutrețul însilozat stricat efectiv, în acest caz pierderea reală de substanță uscată în deșeuri nu depășește 8—10 la sută.

Chiar în cazul conținutului de apă relativ mic al plantelor, însă în cadrul normelor admise (65—70 la sută), îndesarea bună a părților laterale a grămezilor limitează brusc zona în care predomină procesele aerobe, care duc la mucegăirea, putrezirea și încingerea furajelor. Rolul acestei metode este deosebit de mare în regiunile sudice și sud-estice, unde porumbul se recoltează în faza de lapte-ceară și ceară, avînd umiditatea de 65—70 la sută. În scopul îndesării cît mai bune a masei insuficient suculente, aceasta trebuie tocată cu multă grijă, reglînd aparatul de tăiat al combinelor de recoltat siloz.

La însilozarea oricărei mase verzi, greutatea volumetrică (hectolitrică) a straturilor exterioare ale silozului de suprafață trebuie să fie cel puțin de 650—700 kg. la m.c. Practic, aceasta înseamnă că presat astfel, furajul însilozat nu se ridică de loc.

Masa însilozată se îndeasă cu tractorul pe șenile DT-54 sau S-80 care se deplasează longitudinal. Însilozarea masei trebuie se să înceapă de la descărcarea primelor autocamioane și să se continue pînă cînd se va termina toată grămada. În scopul evitării încingerii masei însilozate care are loc atît din cauza respirației plantelor, cît și din cauza dezvoltării microflorei aerobe, grosimea stratului însilozat și tasat trebuie să fie în cursul unei zile de cel puțin 0,7 m.

Pentru a realiza o îndesare maximă, este necesar ca masa să se îndese nu numai în timpul însilozării, ci și după aceea, cel puțin în primele două-trei zile și cel puțin cîte 4-5 ore de fiecare dată. Tractoarele pe șenile care bătătoresc grămezile gata făcute nu numai că macină tulpinile și celelalte părți ale plantelor transformîndu-le într-un strat prin care nu pătrunde aerul, ci prin greutatea lor presează și straturile inferioare.

Această tehnologie de însilozare la suprafață a porumbului se folosește în sovhozurile „Tihorețki" și „Venți-Zarea" din ținutul Krasnodar, în sovhozul „Arjenka" regiunea Tambov și într-o serie de gospodării din regiunea Moscovei. **Aci producția de furaj însilozat de calitate este de 73—77 la sută din greutatea masei însilozate. În toate cazurile, pierderile de substanță uscată din cauza „asfixiei" au variat între 15-17 la sută, iar pierderile sub formă de deșeuri — între 8-10 la sută.**

— Din ziarul „Selskaia Jizni —

(Continuare în numărul viitor)